

**POLITISK ORIENTERING med
formand Tom Gillesberg den 3.
april 2024:**

**Vestens “regelbaserede
verdensorden” afsløret:
Folke drab og brud på
international lov**

**Schiller Instituttets video-
interview med Palæstinas
Ambassadør til Danmark
H.E. Prof. Dr. Manuel
Hassassian den 13. marts 2024**

Interviewet af Tom Gillesberg, formand for Schiller
Instituttet i Danmark, den 13. marts 2024.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian har haft en anset
karriere inden for den akademiske og diplomatiske sfære. Hans
akademiske ekspertise er inden for internationale relationer
og konfliktløsning. Han er uddannet i Jerusalem, på American
University i Beirut, og har opnået sin MA i internationale
relationer og PhD i statskundskab på Toledo og Cincinnati

universiteter i Ohio i USA. Han var professor og til sidst Executive Vice President på Bethlehem University på Vestbredden i Palæstina. Han underviste i konfliktløsning mellem Israel og Palæstina sammen med den israelske professor Edward Kaufman på universitetet i Maryland i 26 år.

Han var også PLO's førende rådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian blev derefter Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Storbritannien i 13 år, Ungarn i et år og senest Danmark i de sidste fire år.

Ambassadørens artikler i Palestine-Israel Journal: <https://www.pij.org/author/326> Mere omfattende CV: <http://passia.org/personalities/351>

Interviewet dækker mange områder, herunder især det påtrængende behov for at stoppe det nuværende folkemord i Gaza og volden og undertrykkelsen på Vestbredden, og fordømmer de vestlige politiske leders manglende støtte til at stoppe krigen; behovet for anerkendelse i FN og internationalt af en uafhængig palæstinensisk stat, og hvad det vil kræve i Israel at nå dertil; hans støtte til LaRouche-organisationens video "Oase-planen: LaRouches løsning på Mellemøsten" og ideen om fred gennem økonomisk udvikling for Israel og Palæstina; om hans kursus i israelsk-palæstinensisk konfliktløsning på University of Maryland; og hans varme lovprisning af Schiller Instituttet.

Se den 14 min. lange video: The Oasis Plan – LaRouche's Solution for the Middle East fra LaRouche Organization:

Engelsk: <https://youtu.be/hjffHIiXPmE>

Arabiske undertekster: https://youtu.be/551_XoiKUHA

Tilmeld dig Schiller Instituttets gratis online-konference lørdag den 13. april 2024 kl. 11 EDT; 17 dansk tid: Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele

Sydvestasien: <https://schillerinstitute.nationbuild...>

Kontakt: Palæstinensisk Mission i Danmark: +45 33 93 22 39; www.infopalestine.dk; info@infopalestine.dk

Schiller Instituttet i Danmark: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Schiller Instituttets hjemmesider:

Engelsk: www.schillerinstitute.com

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Arabisk: <https://t.me/larouchearabic>

The Oasis Plan: LaRouche's Vision for Peace and Economic Development in Southwest Asia (Middle East), with English transcript

The Oasis Plan:

LaRouche's Vision for Southwest Asia

Released February 11, 2024 by the LaRouche Organization at
this permanent link.

(The video is currently on the Rumble platform, but will move

to the LaRouche Organization's YouTube channel on February 17 or 18.)

Cease-fire now!

The whole world is witness to the horrors being inflicted upon the Palestinian people, shared with us every day in video form. But the destruction continues, actively supported by the United States and a diminishing number of other countries. Humanity's moral fitness to survive is being tested. The horror show must end, starting with an immediate, unconditional ceasefire.

At the time we are recording, South Africa's action against Israel for genocide at the International Court of Justice will be heard in just a few days.

Peace is possible, but it is not the peace of a return to October 6! Before the Hamas invasion of October 7, the Palestinian people and the whole region popularly known as the Middle East were living in a terrible reality, as a cauldron of conflict deliberately maintained for geopolitical aims, an unsustainable and unjust tension.

The solution requires the recognition of a Palestinian state, in accordance with UN Security Council Resolution 242, which was unanimously adopted by the Security Council in 1967. This is the first step towards a long-term solution, such as the two-state solution supported by Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche.

The solution though, is not local, is not regional; it has to be international today. China has proposed an international peace conference to develop a lasting vision for realizing Palestinian-Israeli and Arab-Israeli peace.

The mistakes that led to the lost chance of the 1993 Oslo agreement must not be repeated. Security guarantees for all parties in the region must be agreed upon. And this includes

finding solutions for the potentially explosive situations elsewhere, in Lebanon, Syria, Iraq, Yemen, Libya, and Sudan, all products of decades of dangerous geopolitics.

The Oasis Plan, proposed by Lyndon LaRouche

But without economic development, without a viable and meaningful path of progress into the future, political agreements in themselves are unsustainable. The people of the region must know that their children will enjoy a better future, a better life. Peace through economic development is the only successful basis for a lasting, just peace in the region. This is what Israeli Prime Minister Yitzhak Rabin came to realize – there is no purely military basis for peace or security; development is essential.

A template for peace through economic development already exists, in the form of the LaRouche program of building a World Land-Bridge, today exemplified by China's Belt and Road Initiative joined by more than 150 nations, including all the neighbors of Palestine and Israel. The World Land-Bridge is not only a specific plan for growth; it is a rejection of anti-growth hegemonism in the form of neo-colonialism and green Malthusianism.

A strong economic reconstruction and development plan is needed for a viable Palestinian state, in particular.

Lyndon LaRouche (1922-2019) laid it out 30 years ago. [Lyndon LaRouche was an American economist and statesman who founded the LaRouche political movement, which includes the Schiller Institute.]

It is called the Oasis Plan.

Immediately after the 1993 signing of the Oslo Accord in the White House by Israeli and Palestinian leaders, Lyndon LaRouche and his associates urged those parties *and the international community* to implement economic development

projects to sustain, to advance the peace process. LaRouche and his associates developed the Oasis Plan, which included both certain economic aspects of Annex IV of the 1993 Oslo Accord – which was called the “Protocol on Israeli–Palestinian Cooperation Concerning Regional Development Programs” – plus it called for additional crucial water and power and other projects that LaRouche had noted were needed in the mid-1970s.

The Oasis Plan focused primarily on addressing the greatest barrier to development in the region – the shortage of fresh water – through the construction of a network of desalination plants that could turn the plentiful seawater into freshwater. And these plants would not only be on the Mediterranean coast; they would be built along two new canals: one connecting the Red Sea with the Dead Sea, and another connecting the Dead Sea to the Mediterranean. To be clear, these new canals or aqueducts are not for cargo shipping, as an alternative to the Suez Canal – their purpose is to transport water. Because of the low elevation of the Dead Sea, which is more than 400 meters below sea level, the flowing water could also provide hydropower electricity along the way, which could help to power the desalination plants and development more generally. The plants could also be powered by the large quantities of natural gas off the shores of Gaza, Israel, Lebanon, Syria and Egypt. But most importantly, the Oasis Plan calls for going beyond hydropower and chemical fuels altogether, through the construction of nuclear power complexes along these canals and on the shores of the Mediterranean and the Red Sea, to produce plentiful electricity and to desalinate seawater to green the vast deserts of the region and to power an industrialization process in Palestine, Israel, Jordan, Syria, Lebanon, and Egypt.

The use of nuclear power for energy would liberate the region’s hydrocarbon resources to be used chemically, to produce industrial materials through intermediate petrochemical products.

The nuclear powered complexes could use inherently safe pebble-bed high-temperature gas-cooled reactors, of the type just brought into operation in Shidao Bay, China.

The new man-made rivers created by desalination will tremendously expand the potential for agro-industrial development across the region, making the deserts – and the economies – bloom!

LaRouche explained the necessity of developing new sources of water in a 1994 speech. LaRouche:

“One cannot meet the indices of water consumption for a modern population, for both the Palestinian and Israeli populations, under present conditions. There is a conflict over water because the Israelis have, frankly, been using their conquests to take water from everybody. It’s one of the conflicts with Syria on the Golan Heights issue. It involves, in Lebanon, the Litani River, and things of that sort.”

The power and water development have to be accompanied by a network of transportation infrastructure upgrading the physical connectivity between all the nations of the region, turning a region of conflict, a barrier to connectivity, into a hub of interaction, into a crossroads.

A highway connecting the West Bank with the Gaza Strip, linking the Palestinian state, is an absolutely essential feature of this network.

Regional highways and rail networks will allow the entire area to operate from a higher economic platform.

LaRouche also proposed an expansion of the Suez Canal, with industrial zones on both sides, a task that has been accomplished by Egypt in recent years.

LaRouche argued since 1975 that this region, which is the crossroads of civilization and located geographically between

the Indian Ocean and the Mediterranean and between Europe, Asia, and Africa, has a unique position as an industrial and logistics hub. Oil and natural gas will be feedstocks for industrial production of plastics, paints, and many other useful materials, rather than being exported as a raw material, to be used primarily for simple combustion.

The upgrading of connectivity to enable higher levels of development has been a key feature of the 2013 China-proposed Belt and Road Initiative.

Using this region as a land-bridge between continents, with the major powers like the U.S., China, Russia, and the EU contributing to its development, will stabilize the area and, along the way, help cement the better relations among the superpowers that will have been necessary to bring it into being.

Scientific, technological, and cultural cooperation and exchanges are key elements in the transformative process the Oasis Plan represents.

By cooperating to fight the desert, rather than each other, the people of the region will better be able to recognize the humanity in each other, the common capability of human beings to discover principles of nature and to transform our relationship to the environment around us. There are no human animals.

So, how will we pay for all this, and who's paying?

Funding

Part of the funding will come from financial aid, made more possible by beating swords into plowshares, by converting the industrial and research capabilities of the military-financial complex into productive uses, as detailed in a study by EIR.

Apart from international aid, \$100 billion in *credit* can be

realized, over a decade, for the reconstruction of Palestinian areas and the full building out of the Oasis Plan infrastructure. This can be organized through development banks associated with BRICS-plus nations, including the Islamic Development Bank in Saudi Arabia; the New Development Bank headquartered in China; and other national development banks of the Southwest Asia region. The sovereign wealth funds of the major regional BRICS-plus nations can help capitalize these development banks for this purpose. The countries of the Gulf Cooperation Council have sovereign wealth funds holding some \$4 *trillion* worth of capital. This has traditionally been placed in financial, banking or real estate assets of the bankrupt trans-Atlantic system. Now, these countries are looking for more productive investments instead, in Eurasia and Africa.

This investment can be concessionary development loans from these banks – for example of 20 years duration with interest rates of 2% and an initial grace period of 5 years if necessary.

The debt service payments on these development loans, at least if they're made in the immediate future, would have to be made by the State of Israel, as the state currently occupying and taxing the entire area of Israel and Palestine today. The United States, and perhaps other nations, as determined at an international peace and development conference, should be the guarantor for these debt service payments.

The organization of the reconstruction work and building of the Oasis Plan infrastructures can be organized under authority of the United Nations Peacekeeping Missions Military Logistics Unit, and the United Nations Relief and Works Agency for Refugees in Palestine, and any other authorities that are required.

These arrangements should all be formally agreed upon by the nations involved in the framework of an international peace

conference on Israel and Palestine, which must urgently be organized. International commitments to development, both through these particular projects and as a *paradigm*, must be made.

A peace vision

Achieving peace in Southwest Asia, not only between Israelis and Palestinians, but among all the countries of the entire region, will mark a new epoch in human history, as a region known for conflict transforms into one of connectivity, standing at the crossroads of three continents.

The Oasis Plan is not some distant aspiration of what can be achieved years in the future *after* the peace. It is only through a paradigm of international relations supporting this approach, that peace is even possible!

An end to the killing, a ceasefire is urgently needed now. But just as urgently is needed a vision for durable peace that will, at long last, shape a peaceful and prosperous destiny for the region.

Every minute the war continues brings more death, more bitterness, more difficulty in achieving shared prosperity. It must end now!

Justice for those who have died, those who have been injured, those who have suffered, demands that the awful violence awaken the conscience and intellect of the international community, not simply to say “never again” but to end, forever, the geopolitical paradigm that is the origin of most conflict in the world today. The Oasis Plan cannot today be implemented as a purely regional plan – a new security and development architecture is required globally.

The voices of the Global South are becoming stronger and more confident. Moral authority, now and in the future, depends on how we act today.

LaRouche wrote in 1978:

“The only human thing is to give the lives and suffering of the dead meaning, not merely by establishing peace in the Middle East, but by establishing the basis for peace which gives fulfillment to the lives of the present and future generations of the Palestinians and other Arabs, and thus purpose and fulfillment to the sacred lives of the dead.”

This applies to Israelis as well.

How about you? Will you act to give meaning to the lives of those who have perished? Will you be a voice for peace and development?

Epilogue

I'd like to thank you for watching. To learn more about the Oasis Plan and for ways to support The LaRouche Organization's efforts to make it a reality, follow the link here and in the video description. And if you haven't already subscribed and turned on notifications, be sure to do that to stay up to date on the progress of this vision.

Skriv under for at støtte Oase-planen:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/support_the_larouche_oasis_plan_for_peace_and_development_in_southwest_asia

---

**Møde den 2. marts: Støt
LaRouches Oase-plan for fred**

**gennem udvikling
mellem Israel og Palæstina og
området.**

**Se også videoen fra 2. del om
atomkraft for Oase-planen og
internationale udvikling**

**Talere: Ulla Sandbæk, fhv. præst og parlamentariker; Thomas
Grønlund Nielsen, fysiker; Tom Gillesberg, formand.**

Program:

**1. LaRouches Oase-plan for fred gennem udvikling mellem Israel
og Palæstina**

Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand

Tom vil vise Oase-plan videoen. Du kan også se den her, med
skriftlig dansk oversættelse:

**Video: Støt LaRouches Oase-plan for fred og udvikling
mellem Israel og Palæstina,
og i Sydvestasien**

2. Danmark har pligt til at forhindre Israels folkedrab i Gaza
**Gæstetaler: Ulla Sandbæk fra borgerforslagets
initiativgruppe.**

Pastor emerita dvs. pensioneret præst

Medlem af Europa-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU
1989-1994 og for

JuniBevægelsen 1994-2004.

Folketingsmedlem for Alternativet 2015 – 2019.

Art of Living lærer på Vestbredden i Palæstina 2004-2011, 2
gang 3 mdr. hvert år, hvor hun underviste kvindelige politiske
fangere.

3. Atomkraft for Oase-planen og international økonomisk udvikling

Gæstetaler: Thomas Grønlund Nielsen

Cand. Scient. i fysik fra Niels Bohr Institutttet.

Forfatter til atomkraft trilogi:

– "Niels Bohr må vende sig i sin grav" (2013)

– "Den Grønne Atomkraft" (2018)

– "Den grimme atomælling" (2022)

(Billede: Linked In)

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten Nu på dansk

Følgende 5 min. video om Oaseplanen er fra 2010:

2. Følgende uddrag med Harley Schlanger fra Schiller Institutttet, som begynder 12 min. inde i den øverste video:

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten

Et uddrag fra: At vinde krigen mod krigspartiet

Manhattan Project Dialogue, Saturday, October 21, 2023

HARLEY SCHLANGER: ... Jeg vil give jer en kort kronologi [af

Lyndon LaRouches arbejde for fred gennem økonomisk udvikling i Sydvestasien/Mellemøsten]. Det er så stort et arbejde, at det ville kræve mange dage og konferencer, og det burde vi gøre. Men jeg vil bare give jer et kort indblik i, hvad han gjorde, og hvordan han formede denne kamp, og hvorfor det i dag er den politik, som han og vores organisation repræsenterer, der er alternativet. Lad os starte med et historisk øjeblik i april 1975. LaRouche blev inviteret til at deltage i en konference i Bagdad for Ba'ath-partiet. Og mens han var der, mødtes han med en række arabiske ledere og kom derfra med et forslag fra irakerne om at samle en udviklingsfond på 30 milliarder dollars til Israel og Palæstina. Da LaRouche præsenterede det for vores medlemmer, var det ganske forbløffende. Han fulgte op på turen til Bagdad med en pressekonference, hvor han annoncerede udgivelsen af sin Internationale Udviklingsbank, som var en opfordring til et nyt monetært system, der ville være sammenhængende med denne pakke af penge til udvikling af Israel og Palæstina.

Lad mig give jer en kort beretning om omfanget af dette. Lige efter dette skete, bragte vi en overskrift i vores avis, hvor der stod: "Irak tilbyder Israel en fredsplan til 30 milliarder dollars." Jeg var sammen med en gruppe mennesker, der delte den ud ved en tale, som Moshe Dayan holdt på Wake Forest University i Winston-Salem, North Carolina. Der var hundredvis af mennesker, og vi var meget bange for, at hvis vi gik derhen og sagde, at Irak ønsker at afslutte konfrontationen og tilbyder penge, ville folk blive vrede. Men det vi fandt ud af var, at de var meget interesserede i det. Vi solgte hver eneste avis, vi havde, og efter Dayans tale rejste jeg mig op blandt publikum – José Vega-style – og sagde til Moshe Dayan: "Vi har et forslag, som Lyndon LaRouche har lagt på bordet fra Irak om en udviklingsplan til 30 milliarder dollars for Israel og Palæstina. Vil du støtte det?" Jeg forventede en tirade fra ham, for han havde ry for at være lidt af en hidsigprop, en hård militærleder. Det han sagde var fascinerende. Han sagde: "Det her er meget interessant. Det kan ændre alt. Jeg er meget

åben for at høre mere om det.” Det viste på det tidspunkt potentialet for LaRouches intervention – det var lige efter krigen i 1973, efter den arabiske olieembargo, efter det, der så ud til at være enden på enhver mulighed for at realisere ideen om en to-statsløsning for Israel og Palæstina.

Da LaRouche introducerede sin politik for Den internationale Udviklingsbank, sagde han følgende: “Med en IDB-politik i udsigt skulle den fredselkende fraktion i Mapai [som var et israelsk parti] snart blive herskende. Israelerne og de vigtigste arabiske stater kunne let blive enige om betingelserne for fortsatte forhandlinger om det palæstinensiske spørgsmål inden for rammerne af en øjeblikkelig fast aftale om samarbejde om udviklingspolitik.” Med den tilgang holdt LaRouche møder i løbet af de næste par år, begyndende i 1975, hvor han havde et møde med den israelske leder Abba Eban for at fremme diskussionen om denne tilgang. I 1977 skrev LaRouche en artikel, som blev offentliggjort i et Paris-baseret israelsk nyhedsbrev med titlen: “Israel and Palestine; A Future for the Middle East”. Her er, hvad han sagde i den:

“Generelt, uden direkte forhandlinger mellem Israel og Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation(PLO), kan der ikke blive nogen løsning i Mellemøsten inden for en overskuelig, umiddelbar fremtid. Vi kender alle alt for godt de underliggende forhindringer for sådanne forhandlinger. Vi burde vide, at vi hurtigt må fjerne forhindringerne for sådanne direkte forhandlinger.” Han henviser udtrykkeligt til idéen om, at man først skal have en politisk aftale og derefter gå videre. Det han siger er, at “det objektive grundlag for en løsning i Mellemøsten er den økonomiske udviklingspakke, vi har peget på. Enhver anden tilgang vil mislykkes; vil hurtigt blive nedbrudt til en farce. Men det er ikke blot materielle fordele i sig selv, der skaber grundlaget for fred. Det er det faktum, at regeringernes forpligtelse til at realisere betydelige videnskabelige og teknologiske

fremskridt fremmer humanistiske holdninger i befolkningerne.”

Det var den idé, LaRouche havde om sit westfalske princip; om vigtigheden af økonomiske politikker, der viser, at hver side anerkender fordelene ved den anden, som grundlag for fred. Det var hans tema i mange andre artikler i den periode. Han gik imod strømmen, da folk sagde, at man ikke kan forhandle med Arafat, han er ikke villig til at forhandle. Hvad LaRouche skrev i december 1983: “Arafat er den etablerede leder af det, der faktisk er en eksilregering for de palæstinensiske arabere. Hvis vi skal have succes med at forhandle med det palæstinensiske arabiske folk, er det Arafats lederskab, vi skal forhandle med.” Derefter skrev han et politisk dokument, “Forslag om at begynde udviklingen af en langsigtet økonomisk udviklingspolitik for staten Israel.”

Kort tid efter, i april 1986, opfordrede Shimon Peres, som på det tidspunkt var Israels premierminister, til at afsætte en pulje på 25-30 milliarder dollars til at skabe en udviklingsfond for Mellemøsten for de næste ti år. Peres kaldte det en Marshallplan for Mellemøstens udvikling. Lyndon LaRouche bakkede op om den og skrev flere artikler, hvor han forsvarede den. Men han påpegede det utilstrækkelige i tilgangen. Hvad han sagde på det tidspunkt var, at det, der er nødvendigt, er at tage fat på det mest alvorlige problem, der findes med hensyn til økonomien. Og hvad er det? Det er manglen på vand, og forholdet mellem det og manglen på strøm eller energi. Så mens LaRouche støttede Peres' Marshallplan, og i 1986 havde Peres øget det samlede beløb til 50 milliarder dollars, begyndte han at beskrive, hvordan man kan skabe mere vand til Mellemøsten. Dette er grundlaget for det, der senere, i 1990, blev kendt som hans Oase-Plan. Han sagde, at man var nødt til at have en menneskeskabt Jordan-flod, som kunne flyde og give mere vand til alle de områder, der grænser op til den; herunder Jordan, Israel, Egypten og Den Arabiske Halvø. For at gøre det, sagde han, har man brug for afsaltning. Man har brug for en række atomkraftværker på 300 MW, som giver strøm til

afsaltningen. Det vil også give den elektricitet, der er nødvendig for industrialisering og avanceret landbrug. I 1990 skrev han et stykke med titlen: "En fredsplan i arabernes og israelernes sande interesse". Her skrev LaRouche, at vi har brug for "geografisk ingeniørkunst" til at føre kanalerne mellem Middelhavet og Det Røde Hav, og derefter Det Røde Hav til Det Døde Hav, for at skabe vandløb, som med atomdrevet afsaltning til at levere vandkraft og transport, ville give mulighed for industriel og landbrugsmæssig udvikling.

Her er det, han sagde, som virkelig er interessant:

"Man kunne definere den rette tilgang til udviklingen af Mellemøsten, hvis der ikke boede nogen mennesker der i øjeblikket, som hvis vi for eksempel planlagde bosættelsen af Mars: en ubeboet planet, ved hjælp af kunstigt miljø, og så videre." Han fortsatte med at skrive, at opdelingen og fordelingen af vand og strøm skal organiseres, så den gennemsnitlige kvadratkilometer jord kan udvikles til at være produktiv på de nødvendige niveauer for forskellige typer af jordbrug – græsning, afgrøder, beboelse, industri og handel.

Ideen med de to kanaler og den overordnede tilgang til industriel udvikling blev betragtet som revolutionerende. Hvordan kunne man opnå en aftale på dette grundlag? Hvad der skete på det tidspunkt var, at Bush-regeringen forsøgte at gøre præcis det, som LaRouche havde advaret dem imod at gøre. For at forsøge at få en politisk løsning holdt de en konference i Madrid med repræsentanter for palæstinenserne og israelerne, men den førte ingen steder hen. De samme gamle argumenter, de samme gamle kampe, de samme gamle modsætninger; det faktum, at der havde været en række krige siden 1948, i '48 og '56 og '67 og '73, og fortsatte træfninger og terrorisme. Hvordan kunne man få de to sider til at mødes? Mens Madrid-konferencen stod på – og på det tidspunkt var det Yitzhak Shamir, der var premierminister – var der noget andet, der blev sat i gang, da Yitzhak Rabin blev premierminister året efter i 1992. Det var en diskussion bag kulisserne i

Oslo, Norge, mellem repræsentanter, der var tæt på Shimon Peres, som var kommet med ideen om en Marshallplan for Mellemøsten, og repræsentanter for Arafat.

Det førte til en aftale i september 1993, kaldet Oslo-aftalen. Det vigtigste ved Oslo-aftalen, og de fleste fokuserer på det faktum, at Arafat og Rabin gav hinanden hånden, er, at de talte om at gøre en ende på fjendskabet. Det var her, Rabin kom med sin berømte udtalelse om, at for at gøre dette, må man have modet til at ændre aksiomer. Og det afspejlede de blot ved at mødes og give hinanden hånden. Det var et meget anspændt øjeblik, indtil de to greb hinandens hænder, kiggede hinanden i øjnene og derefter gik væk og udbragte en skål for hinanden. En skål for dem, der har modet til at ændre aksiomer. Men det, der lå til grund for dette potentiale, var netop LaRouches idé om økonomisk samarbejde og udvikling i de to økonomiske bilag, der var knyttet til Oslo-aftalen.

Jeg vil lige læse et par aspekter af dette. Det økonomiske bilag nr. 3: "Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde om økonomiske og udviklingsmæssige programmer."

"De to parter er enige om at etablere en israelsk-palæstinensisk komité for økonomisk samarbejde, der blandt andet skal fokusere på følgende.

"1. Samarbejde om vandområdet, herunder et vandudviklingsprogram ...

"2. Samarbejde inden for elektricitet ...

"3. Samarbejde om energiområdet ...

"4. Samarbejde om det finansielle område, herunder et finansielt udviklings- og handlingsprogram til fremme af internationale investeringer på Vestbredden og i Gazastriben ...

"5. Samarbejde inden for transport og kommunikation ...

"6. Samarbejde inden for handel ..." og endelig,

“7. Samarbejde inden for industri, herunder industrielle udviklingsprogrammer, som vil sikre oprettelsen af fælles israelsk-palæstinensiske industrielle forsknings- og udviklingscentre...”

Så det var bilag 3. Bilag 4 befæster dette med ideen om: “Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde vedrørende regionale Udviklingsprogrammer.” Den taler om et økonomisk udviklingsprogram for Vestbredden og Gaza, en mellemøstlig udviklingsfond og endelig en mellemøstlig udviklingsbank. Alt dette var muligt på det tidspunkt, og det ville have gjort præcis det, som LaRouche foreslog, nemlig at skabe et grundlag hvor folk i de palæstinensiske områder ville se en fordel i at samarbejde med Israel, og israelerne ville se en fordel i at samarbejde med palæstinenserne. Ikke bare for at stoppe drabene, men for at skabe et miljø med gensidigt fordelagtige produktive aktiviteter, som ville hæve levestandarden for folk på begge sider af konflikten. Og på det grundlag ville en to-statsløsning være mulig. Det er kernen i LaRouches ideer.

Hvad skete der med den plan? Tja, den blev først dræbt af Verdensbanken, for i november 1993 sagde Verdensbanken, at de ikke ville kanalisere penge eller give midler, der kom fra donorer. Præsident Clinton forsøgte blandt andet at rejse midler til dette. Der var donorer, som var parate til at give penge, men Verdensbanken sagde, at de ikke ville give pengene til palæstinenserne, fordi de ikke stolede på dem på grund af “korrupsion”. Især var der modstand mod, at Arafat skulle have nogen mulighed for at modtage midlerne. Som et resultat var pengene der bare ikke. Det var et stort problem for opfølgningen. To år senere, den 4. november 1995, blev Yitzhak Rabin myrdet af en mand ved navn Yigal Amir, som var en del af bosætterbevægelsen og især havde været meget aktiv i Hebron, som var et af de største konfrontationsområder mellem de palæstinensere, der boede der, og de jødiske bosættere, som brugte den israelske stats magt til at rykke ind. Mordet på Rabin, oven i lukningen af potentialet for midler, afsluttede

muligheden for succes for Oslo. LaRouche har specifikt udtalt i september 1993, efter håndtrykket i Washington, at det er presserende, at de første skridt til disse nye projekter bliver taget med det samme. Ellers var der fare for, at dette forslag ville drukne i begge parters blod. Han identificerede specifikt Sharon-netværkene i bosætterbevægelsen som truslen mod det. Og det var hvad der skete; en mulighed gik tabt.

Som vi ser, er det tilstrækkeligt at se på udviklingen fra 1995 til i dag. Palæstinenserne har stadig ingen stat; faktisk er de nu delt mellem to grupper, hvoraf den ene – Hamas, som Netanyahu nu sværger at udrydde – siden 2009 har Netanyahu og Israel givet midler til Hamas for at opbygge dem som en modvægt til Det Palæstinensiske Selvstyre. Hvorfor det? Fordi Det Palæstinensiske Selvstyre er en nationalistisk bevægelse, der repræsenterer palæstinenserens interesser som nation, i modsætning til Hamas, som er en religiøs bevægelse. Så længe man har Hamas, der kæmper mod Det Palæstinensiske Selvstyre, har man ingen samlet regering at forhandle med. Det er, hvad Netanyahu sagde; han pralede af at gøre det. Det anslås, at mere end 1 milliard dollars blev kanaliseret fra Israel gennem Qatar til Hamas, som Netanyahu nu siger, at han vil udrydde og udslette.

Så løsningen her er, at man bliver nødt til at identificere, hvad problemet er. Problemet er ikke israelere og palæstinensere, selvom det måske er dem, der udfører de desperate handlinger. Men de handler ikke i egen interesse; de handler i de højere magters interesse, som ønsker at forhindre enhver form for brud med de gamle aksiomer.

På engelsk:

... HARLEY SCHLANGER: Thank you. As I'm sure almost everyone realizes now, we're facing a growing threat of an expanding war in Southwest Asia; at the same time, we have a continuing proxy war against Russia in Ukraine, and some of the neo-cons are pushing as hard as they can to get a war against China over Taiwan. This was made absolutely clear by Biden's

nationwide address on Oct. 19th. He had just come back from meeting with Netanyahu and his war cabinet. He pledged eternal support of the United States for Netanyahu and the policy of exterminating Hamas. And then he came back and presented a speech to the American people where he made the link of Ukraine and support for Israel. Why did he do that? Because there's growing opposition to funding the war in Ukraine. This was part of the reason for the ouster of House Speaker Kevin McCarthy, and part of the reason they can't put together a new speakership now for the House. What Biden tried to do was a clever trick; link the two things together as one package. Here's what he said:

"Hamas and Putin represent different threats, but they share this in common: They both want to completely annihilate a neighboring democracy. American leadership is what holds the world together. American values are what makes us a partner that other nations want to work with. To put all of that at risk if we walk away from Ukraine, if we turn our backs on Israel, is not worth it." Then he went on to say, "[H]istory has taught us that when terrorists don't pay a price for their terror, when dictators don't pay a price for their aggression, they cause more chaos and death and more destruction. They keep going, and the cost and the threats to America and to the world keep rising."

Now if you take that second part of the statement, you could apply it to the United States. Where has been the correct blame on the United States for the wars of aggression by America and NATO? The destruction of Libya, of Iraq, of Afghanistan, of Syria, of Ukraine. They have not been held accountable. People like George W. Bush, Cheney, Rumsfeld, Barack Obama, Hillary Clinton, or Joe Biden. So, to attempt to make this a question of standing up for democracy, this is precisely the line of the leading oligarchs through their Atlantic Council, which sponsored a Summit for Democracy to try and say the divide in the world is between democracies led

by America, and authoritarian governments led by Russia, China, and now they throw in Iran, North Korea, and some others.

The attempt to connect these two funding situations—the war in Ukraine and the war in Israel—is an attempt to outflank those conservative Republicans who are opposing the new package Biden presented for Ukraine funding, initially a \$24 billion request. In the budget deal that was reached, they threw that out completely. But listen to what leading Democrats are saying about the importance of Biden’s speech. Senate Majority Leader Chuck Schumer applauded his plan and said, “We’re going to do everything in our power to ensure the Senate delivers the support of Israel and the rest of the package,” that is, Ukraine. Senator Ben Cardin, a Democrat who is head of the Senate Foreign Relations Committee, concurred with Schumer and said, “The linkage has bipartisan support, and is our best shot to get it done now.” That’s the intent to outflank the opponents of Ukraine funding; but more importantly, what’s the real intent here? Permanent warfare to disrupt the potential of nations to break out from the unipolar order or the rules-based order.

What we’ve been emphasizing, as you heard from Lyndon LaRouche just before, is that the drive for war comes from higher up; above the elected officials who parrot the demands coming from the think tanks and the corporate cartels. But it’s the higher-ups you have to look at. Last week, in the Manhattan Project, I went through LaRouche’s assessment, which is that both sides in the Middle East have been played; both sides. The Arabs and Palestinians, and the Israelis. This is something that didn’t start just recently; it’s an orchestration by the British Empire going back, as LaRouche talked about, for thousands of years, but in the more recent period, going back to the pre-World War I period, when the question was, “How do you replace the Ottoman Empire to make sure that it remains under the control of the British Empire?”

That is, the geographical area which we now call the Middle East, but which is essentially Southwest Asia. How do you keep it under the control of the British Empire? This was part of the fight in World War I. The intention to keep Germany and Russia away from each other so that the Trans-Siberian Railroad and the Berlin-Baghdad Railroad did not cut out the power of the British Navy to control international trade and commerce.

In 1916, there was the Sykes-Picot Agreement, where the British and the French carved up the Middle East to make sure that there would not be a coherent plan for nations to develop, but that they could easily be pitted against each other based on national views, tribal interests, religious differences such as Shi'ite and Sunni, and so on. And in 1917, they added to that with the Balfour Declaration, promising a Jewish state in Palestine.

When you look at the developments in recent days and the war expanding in Southwest Asia, this is what LaRouche said is a result of geopolitics. You look at that area, and what's there? It's an automatic natural land connection between Asia and Europe, and between Asia and Africa. It's a sea connection with the Black Sea and the Mediterranean, the Red Sea, the Persian Gulf, and the Indian Ocean. These were areas central to British control, and that's what geopolitics is about. How do you manipulate governments so that there will be no opposition to a looting policy directed from above by the British Empire? That's the reason, LaRouche says, people are played there.

Let me just give you a brief sense of what I mean when I say the higher-ups involved in manipulation. There's a fellow called Frederick Kempe, who is the CEO of the Atlantic Council, which is one of the leading think tanks for the geopoliticians and the corporate oligarchs. The Atlantic Council is funded by the British government; it's highly integrated into British intelligence; and then it's funded also by

corporate cartels from the City of London and Wall Street. Here's what Kempe had to say about Biden's speech Thursday night. He said:

"Historians may come to know U.S. President Joe Biden's speech to the nation as his 'inflection point address'," because Biden said this is an inflection point. Kempe goes on to say, "It was as eloquent and compelling as any he has delivered in his lifetime," which, by the way is not saying much. But then he goes on to say, "It has the potential to be the most significant of his Presidency, and it was choreographed to be seen as such. It was only the second time he has chosen to speak from behind the resolute desk in the Oval Office, and he did it with the backdrop of wars in Ukraine and Israel, and simmering tensions around Taiwan."

Now, to show you that Kempe actually understands what's going on, he does make the counterpoint that, as this was going on, "as if scripted by a grand dramatist, Chinese leader Xi Jinping and Russian President Vladimir Putin were meeting in China as Biden travelled to Israel; doubling down on their common cause to rewrite the rules of the global order." On that, Kempe is absolutely right. They are rewriting the rules, because they don't accept the rules of the unipolar order dictated by the corporate cartels centered in London and Wall Street. They are, in fact, leading a rebellion against it, which includes most of the Global South. There are 150 nations at the Beijing conference of the Belt and Road Initiative. So, Kempe has a sense that he's speaking going uphill. But what he's identifying, and what Ursula von der Leyen, who is also very close to the Atlantic Council, said in her trip to Washington, what would happen if the U.S. role as the sole superpower is rejected? That's what Biden said also. The pivotal role of America as the indispensable nation as the murderous Madeleine Albright called it. Well, Lyndon LaRouche has been a primary intellectual force in the opposition to this globalist policy for his whole life. In the time I knew

him, from 1972 until his passing in 2019, he gave many speeches, conferences, voluminous writings presenting an alternative to submitting to this order.

I'm going to give you a brief chronology. It's such a massive opus of work, it would require many days and conferences and we should do that. But I just want to give you a brief glimpse into what he did, and how he shaped this fight, and why today it's the policies that he and our organization represent that are the alternative. Let's start in one historic moment, April 1975. LaRouche was invited to attend a conference in Baghdad of the Ba'ath Party. And while he was there, he met with a number of Arab leaders, and came out of there with a proposal from the Iraqis to pull together a \$30 billion development fund for Israel and Palestine. This, when LaRouche presented it to our membership, was quite staggering. He followed the trip to Baghdad with a press conference announcing the release of his International Development Bank, which was a call for a new monetary system which would be coherent with this package of money for developing Israel and Palestine.

Let me give you a brief anecdotal report on the magnitude of this. Right after this happened, we put out in our newspaper, a headline stating, "Iraq Offers \$30 Billion Peace Plan to Israel." I was with a group of people who distributed this at a speech given by Moshe Dayan at Wake Forest University in Winston-Salem, North Carolina. There were hundreds of people there, and we were very much afraid that if we went there and said Iraq wants to end the confrontation and offers money, people would be angry. But what we found out is that they were highly interested in it. We sold every single newspaper we had, and then after the speech by Dayan, I stood up in the audience—José Vega-style—and said to Moshe Dayan, "We have a proposal that Lyndon LaRouche has put on the table from Iraq for a \$30 billion development plan for Israel and Palestine. Would you support that?" I was expecting a harangue from him, because he had a reputation of being a bit of a hothead, a

tough military leader. What he said was fascinating. He said, "This is very interesting. This could change everything. I'm very open to hear more about it." It showed at that time the potential for LaRouche's intervention—this is just after the 1973 War, after the Arab oil embargo, after what appeared to be an end to any possibility of realizing the idea of a two-state solution to Israel and Palestine.

When LaRouche introduced his International Development Bank policy, he said the following: "With an IDB policy in the wind, the pro-peace faction of the Mapai [which was an Israeli party] should soon become hegemonic. The Israelis and key Arab states could readily agree on durable terms of continued negotiation concerning the Palestinian question within the context of immediate firm agreement for cooperation in development policies." With that approach, LaRouche conducted meeting over the next few years, beginning in 1975 when he had a meeting with Israeli leader Abba Eban to further the discussion of this approach. In 1977, LaRouche wrote an article which was published in a Paris-based Israeli newsletter called "Israel and Palestine; A Future for the Middle East." Here's what he said in that:

"In general, without direct negotiations between Israel and the Palestine Liberation Organization, there can be no Middle East settlement for the foreseeable, immediate future. We all know all too well subjective obstacles to such negotiations. We ought to know that we must rapidly eliminate the obstacles to such direct negotiations." He's referring specifically to the idea that you should have a political agreement first, and then move on. What he says is that "The objective basis for a Middle East settlement is the economic development package we have indicated. Any other approach will fail; will be quickly degraded into farce. However, it is not mere material advantage in itself which provides the basis for peace. It is the fact that the commitment of the governments to realize high rates of scientific and technological progress fosters

humanist outlooks in the populations.”

That was the idea LaRouche had of his Westphalian principle; of the importance of economic policies that show each side recognizing the benefit of the other as the basis of peace. This was his theme in many other papers during that period. He went against the tide when people were saying you can't deal with Arafat, he's unwilling to make a negotiation. What LaRouche wrote in December 1983: “Mr. Arafat is the established leader of what is, in fact, a government in exile of the Palestinian Arabs. If we are going to deal successfully with the Palestinian Arab people, it is with Mr. Arafat's leadership that we must deal.” He then wrote a policy paper, “Proposal To Begin Development of a Long-Range Economic Development Policy for the State of Israel.”

Shortly after this, in April 1986, Shimon Peres, who was at that time Israeli Prime Minister, called for a \$25-\$30 billion pool of money to create a Mideast Development Fund for the next ten years. Peres called it a Marshall Plan for Middle East Development. As far as it went, Lyndon LaRouche backed it, and wrote several articles defending it. But he did point out the inadequacy of the approach. What he said at that time was that what's necessary is to address the most serious problem that exists in terms of the economy. What is that? It's the lack of water, and the relationship of that to the lack of power or energy. So, while endorsing Peres' Marshall Plan, and by 1986, Peres had upped the total to \$50 billion, what LaRouche did is, he started writing about how you can create more water for the Middle East. This is the basis of what became known later, by 1990, as his Oasis Plan. What he said is that you need to have a manmade Jordan River, which could flow to provide more water for all the areas that bordered it; including Jordan, Israel, Egypt, and the Arabian Peninsula. He said to do this, you need desalination. You need a string of 300MW nuclear plants that give you the power to do the desalination. It will also provide the electricity needed

for industrialization and advanced agriculture. In 1990, he wrote a piece called "A Peace Plan in the True Interests of Arab and Israeli." What LaRouche wrote in this is that we need "geographic engineering" to run the canals between the Mediterranean Sea and the Red Sea, and then the Red Sea to the Dead Sea, to create water courses which, with nuclear-powered desalination to provide water power and transport, would allow for industrial and agricultural development.

Here's what he said that's really most interesting:

"One could define the proper approach to development of the Middle East, if no persons lived there presently, as if, for example, we were planning the settling of Mars: an uninhabited planet, by aid of artificial environment, and so forth." He went on to write, the division and distribution of water and power must be organized to develop the average square kilometer of land to be productive at needed levels for different types of land-use—pastoral, crop, residential, industrial, and commercial.

This was idea of the two canals and the overall approach to industrial development was seen as revolutionary. How could you get an agreement on this basis? What happened at that point was that the Bush administration tried to do exactly what LaRouche had warned them not to do. To try and get a political settlement, they had a conference in Madrid, which included representatives of the Palestinians and Israelis, but it was going nowhere. The same old arguments, the same old fights, the same old antagonisms; the fact that there had been a number of wars since 1948 in '48 and '56 and '67 and '73, and continued skirmishing and terrorism. How could you get the two sides together? While the Madrid conference was going on—and at the time it was Yitzhak Shamir who was the Prime Minister, there was something else that was launched when Yitzhak Rabin became Prime Minister the next year in 1992. It was a back channel discussion in Oslo, Norway, between representatives who were close to Shimon Peres, who had come

up with this idea of the Mideast Marshall Plan, and representatives of Arafat.

This came to fruition in the September 1993 agreement called the Oslo Accord. Now, what's most important about the Oslo Accord, and most people focus on the fact that Arafat and Rabin shook hands, they spoke about putting an end to the enmity. This is where Rabin made his famous statement that in order to do this, you must have the courage to change axioms. And they reflected that merely by meeting together and shaking hands. It was a very tense moment until the two of them grabbed each other's hands, looked in each other's eyes, and then moved away and did a toast to each other. A toast to those who have the courage to change axioms. But what was underlying this potential was precisely LaRouche's idea of economic cooperation and development in the two economic annexes that were attached to the Oslo Accord.

I'm just going to read a couple of aspects of this. The economic annex #3: "Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation in Economic and Development Programs."

"The two sides agree to establish an Israeli-Palestinian Continuing Committee for Economic Cooperation, focusing, among other things, on the following:

"1. Cooperation in the field of water, including a Water Development Programme ...

"2. Cooperation in the field of electricity ...

"3. Cooperation in the field of energy ...

"4. Cooperation in the field of finance, including a Financial Development and Action Programme for the encouragement of international investment in the West Bank and the Gaza Strip ...

"5. Cooperation in the field of transport and communications ...

"6. Cooperation in the field of trade ..." and finally,

“7. Cooperation in the field of industry, including Industrial Development Programmes, which will provide for the establishment of joint Israeli-Palestinian Industrial Research and Development Centres....”

So, that was Annex #3. Annex #4 consolidates that with the idea of the “Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation Concerning Regional Development Programs.” It talks about an economic development program for the West Bank and Gaza, a Middle East development fund, and finally, a Middle East Development Bank. All of this was possible at that time, and this would have done precisely what LaRouche was proposing, which was to create a basis where people in the Palestinian territories would see a benefit in cooperating with Israel, and the Israelis would see a benefit in cooperating with the Palestinians. Not just to end the killing, but to create an environment of mutually beneficial productive activity which would lift the standard of living of people on both sides of the conflict. And on that basis, a two-state solution would be possible. That’s at the center of LaRouche’s ideas.

Now, what happened to that plan? Well, it was first killed by the World Bank, because by November 1993, the World Bank said they would not funnel money or provide funds that came from donors. President Clinton among others was trying to raise funds for this. There were donors who were prepared to give money, but the World Bank said they would not extend that money to the Palestinians because they didn’t trust them because of “corruption.” In particular, opposition to having Arafat having any possibility of receiving the funds. As a result, the money was just not there. This was a major problem for the follow through. Then, two years later, Nov. 4, 1995, Yitzhak Rabin was murdered by a man named Yigal Amir, who was part of the settlers’ movement and in particular had been very active in Hebron, which was one of the major areas of confrontation between the Palestinians who lived there and the Jewish settlers who were using the power of the Israeli state

to move in. The assassination of Rabin, on top of the shutdown of the potential for funds, ended the possibility of the success of Oslo. LaRouche has specifically stated in September 1993, after the handshake in Washington, that it's urgent that the earth start being moved for these new projects immediately. Otherwise, there was a danger that this proposal would be drowned in the blood of both sides. He specifically identified the Sharon networks in the settlers' movement as the threat to it. And that's what happened; an opportunity was lost.

As we see, just project from 1995 to today. The Palestinians still have no state; in fact, they now are divided between two groups, one of which— Hamas, which Netanyahu is now vowing to exterminate—since 2009, Netanyahu and Israel have been providing funds to Hamas to build them up as a counter to the Palestinian Authority. Why? Because the Palestinian Authority is a nationalist movement that represents the interests of the Palestinians as a nation, as opposed to Hamas, which is a religious movement. As long as you have Hamas fighting with the Palestinian Authority, you have no unified government to negotiate with. That's what Netanyahu said; he bragged about doing that. The estimate is that more than \$1 billion was channeled from Israel through Qatar to the Hamas, which now Netanyahu says he's going to exterminate and wipe out.

So, the solution here is that you have to identify what the problem is. The problem is not Israelis and Palestinians, though they may be the ones who carry out the desperate actions. But they're not acting in their own interests; they're acting in the interests of those higher up, who want to prevent any kind of break with the old axioms. We're seeing this happening around the world. Why did this happen right now? Well, I can't speak for the decision-making process of Hamas, but the timing on this is certainly worth looking at. You have the breakdown of support for the Ukraine war in the United States Congress. You have the Ukraine war going

terribly. The counteroffensive fizzled out. You may be providing more weapons to Ukraine, but as Putin pointed out, that just means that there will be more deaths of Ukrainians.

The second point is that you have the emergence of a new counter pole to the unipolar order; namely, the BRICS. The emergence of the Global South with the commitment to the kind of development projects that Lyndon LaRouche has been writing about for 50 years; which means against the International Monetary Fund, against such projects as the Great Reset and the global Green New Deal, and so on. So, if you look at this from the standpoint of a Frederick Kempe and the Atlantic Council, and the people who bankroll that, a peace settlement in the Middle East would be a horrible for them. Just as a negotiated settlement of the Ukraine war, in which what Putin proposed for the last eight years—security guarantees for both Ukraine and Russia, and a recognition for the potential for the two nations to work together—this represents a threat to the continuation of what Blinken calls the rules-based order. And so, that's why it's so revolutionary and important to grasp what LaRouche is saying; both in terms of who's manipulating this, what's the hand above the scene that's playing the two sides against each other? And secondly, how do you defeat that? You have a movement in the Western nations—the United States and Europe—that rejects the unipolar order and the so-called rules-based order and reach out their hands to the Global South to work on joint development projects in the benefit of the other.

So, there is a solution. Those who say there is no solution are just the victims of the psychological warfare which is designed to make you depressed. But the solutions rest with what we've been trying to do; what we've been working on for years, and which is coming together now in the International Peace Coalition and the overall movement of the LaRouche Organization. We can make these solutions happen, but it depends on we, the people; not elected officials who have

proven to be too corrupt and too intellectually small to take up the task at hand.

That's my presentation for today.

Dialog i Danmark mellem Pakistans viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Instituttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af

Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Instituttet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Instituttet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: “Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det “regionale omdrejningspunkt” i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

“Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst.”
(<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan “resten”, som ikke er en del af “Vesten”, anskuer situationen. “Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgte: “Hvilken side er du på?”” Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN’s Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt

adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR's specielrapporter)". Lad os holde

kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Institutet fra Danmark.

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. “Det er ikke længere en unipolær verden”, bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den

forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentrals ordning uden for dollarens kontrol, der omgår det dollarbaserede SWIFT-interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bi-oceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være

vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke længere er en unipolar verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar vil være en af konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser, der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

"For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

"Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

"Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt,

kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses.”

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Da demokrati blev et skældsord

Den 29. marts 2023 (EIRNS) – Kloge nationer og befolkninger ved, at når USA begynder at belære andre om “demokrati”, så er det mest høflige at finde et toilet, inden det går helt galt. Denne uges “topmøde for demokrati” er netop en sådan begivenhed. Faktisk er det så hyklerisk, at selv helt igennem fordærvede medier som Washington Post og Financial Times krummede tær blot ved tanken. Et medlem af Council on Foreign Relations gik så langt som til at påstå, at “topmødet for demokrati er en dårlig idé, som [ikke] vil forsvinde”.

Man behøver dog ikke være en højt betalt akademiker for at konstatere dette. Den “liberale” vestlige verdens degeneration og sammenbrud er tydelig for alle at se, med fattigdom, narkotikamisbrug, moralsk ligegyldighed og omsiggribende vold. Protestbevægelser vokser fortsat i Europa i modstand mod nye forsøg på at privatisere og presse befolkningen. “Grøn” lovgivning truer med at forhøje de allerede dræbende energipriser, hvilket selv nogle af de mest indædte troende – i Tysklands tilfælde – er begyndt at afvise. Storbritanniens kong Charles besøger Tyskland den 29.-31. marts – vil han i

betragtning af den gryende uro i Tyskland selv blive kastet på møddingen?

Hykleri er en underdrivelse. En bedre beskrivelse ville være villige meddelagtige – eller gerningsmænd – i forbrydelser med massedrab i hele verden. Efterhånden som modstanden vokser mod Vestens stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland, midt i den stadig mere indlysende umulighed at vinde over Rusland “på slagmarken” – en kendsgerning, som selv Zelenskij åbenlyst bekymrer sig om – optrapper USA yderligere i retning af en potentiel atomar konfrontation mod Rusland. Hvad mere er, USA intimiderer og afpresser dem der ikke følger trop, og kræver nu af Argentina, at landet skal stoppe alt samarbejde med Kina, og er forfærdet over at Honduras har valgt at bryde forbindelserne med Taiwan. Måske er dette “Demokrati med angloamerikansk særpræg”.

Til sammenligning vil mange påpege, at det nye paradigme i relationerne, der vokser ud af venskabet mellem Kina og Rusland sammen med BRICS-Plus og SCO, er det sande demokrati, mens det imperialistiske Vesten udgør autokratierne. Dette synes bestemt at være tilfældet, hvis man ser på de igangværende afledte konsekvenser, som aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran den 10. marts har for hele den Sydvestasiatiske region – man kan bestemt ikke *dikttere* fredelige relationer. Den iranske udenrigsminister er i øjeblikket i Moskva, hvor han fremmer denne proces og underskriver vidtrækkende økonomiske og udviklingsmæssige aftaler med Rusland. Saudi-Arabien har også formelt godkendt et såkaldt MOU (aftalememorandum) om at blive en dialogpartner i SCO. I september underskrev Iran dokumentation for sin ansøgning om at blive permanent medlem af SCO, og nu er de to lande i stigende grad i dialog.

Desuden er Kina vært for Boao Forum for Asien den 28.-31. marts, en bemærkelsesværdig samling af forretningsfolk og andre ledere fra alle hjørner af verden, der mødes for at drøfte de enorme investeringsmuligheder, der ligger forude, da

vækstraterne i Asien sigter mod at overgå det globale gennemsnit med en faktor tre. Dette fulgte efter sidste uges Rusland-Afrika-konference i Moskva, hvor 40 nationer var repræsenteret for at drøfte økonomiske muligheder i modsætning til påstandene om, at Rusland er "isoleret" og "desperat". Endvidere indviede præsident Hakainde Hichilema i Zambia en ny dæmning med vandkraft (bygget i samarbejde med Kina), som vil øge landets strømkapacitet med hele 27 %.

På trods af disse eksempler på ægte demokratiske fordele i modsætning til autokratisk styre og dominans afspejler det faktisk ikke den virkelige verden. Selv de, der er mest engageret i "demokratiske" værdier og i at afvise "autoritære" værdier, vil fejle. Dette er faktisk ikke det princip, der ligger til grund for et nyt paradigme for relationer. Et perfekt demokrati vil ikke bane vejen til en bedre fremtid – det kan det ikke.

I stedet for en sådan mislykket målestok kan man overveje, hvad Helga Zepp-LaRouche påpegede i sit dokument "Ti principper" fra november sidste år. I sit forslag til principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur beskrev hun følgende:

"For at overvinde de konflikter, der opstår på grund af stridende meninger, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over undersåtterne, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i samklang med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng kan findes i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Med andre ord er der en lovmæssighed i universet, og det er forskellen, om vi vælger at handle i overensstemmelse med denne lovmæssighed eller ej – ikke den særlige form eller smag, vi bruger for at nå dertil. I den henseende er eksplosionen af et nyt system af relationer i verden, som finder sted omkring BRICS-Plus og andre, præcis dette. Kinas løft af over 800 millioner mennesker ud af fattigdom og dets forpligtelse til at fortsætte sådanne fremskridt i alle andre lande i verden er i overensstemmelse med naturretten, og ikke blot med den demokratiske lov. At modsætte sig dette er at modsætte sig et universelt princip.

Vesten må vågne op og se virkeligheden i øjnene. Mulighederne for samarbejde omkring denne form for fælles mål er uendelige, og det er måske den eneste måde, hvorpå man kan redde sit liv.

Et vendepunkt i historien: En stor tragedie eller en succes uden fortilfælde?

Den 20. marts 2023 (EIRNS) – Vil USA's tidligere præsident Donald Trump blive arresteret i dag? Vil det lykkes præsident Xi og præsident Putin at opnå en fredsforhandling i Ukraine? Vil det amerikanske, britiske og NATO's geopolitiske establishment, der foreslår at ødelægge Taiwans økonomi, hvis Beijing overtager kontrollen med øen, blive fordrevet fra magtens korridorer?

Det vigtigste spørgsmål: Hvad vil du foretage dig i dag og kvalificere dig til at udrette i morgen?

Lyndon LaRouche indledte sin tale til en konference i Schiller Instituttet den 21. marts 2003, morgenen efter at USA's og Storbritanniens morderiske krig mod Irak begyndte: "Der er en kombination af farce og tragedie i gang i Washington, D.C. Det er en slags Shakespeare-farce, hvor præsidenten spiller rollen som Kong Lear og vicepræsidenten rollen som Lady Macbeth. Men dette er en meget alvorlig sag. Nogle gange vil tøber gøre, hvad andre ikke vil gøre, og nogle gange finder den, der ønsker at få begået en stor forbrydelse, en tøbe til at gøre det, fordi han ikke vil vige tilbage for det, fordi han ikke véd bedre. Som denne stakkels præsident, der oprigtigt set ikke aner, hvad han gør. Har ingen idé om, hvad den virkelighed er, som han opererer i.

"Det vi må forstå er, at i denne tragedie, som i alle klassiske tragedier, i samtlige sande tragedier i historien, så er roden til katastrofen ikke folkets ledere. Den er ikke ledende institutioner. Det er folket selv, som bringer katastrofen over sig selv ved at vælge ledere eller ved at støtte ledere, som er årsagerne til denne katastrofe. Det er det, som den græske tragedie belærer os om. Det er, hvad Shakespeare underviser i. Det er det, som Schiller belyser. Det er sandheden."

Han advarede om, at konflikten ikke var lokal:

"Nu er der nogle mennesker, der mener, at krigen mod Irak er en krig mod Irak. Det er ikke en krig mod Irak. Det er en krig mod Irak som påskud for at starte en verdenskrig. Formålet bag dette er en verdenskrig, ikke en Irak-krig...

"Derfor må vi stoppe det. Denne krig er ikke uundgåelig. Dens fortsættelse er ikke uundgåelig. Vi må stoppe den. De der siger, lad os acceptere en uundgåelig krig og forsøge at rydde op bagefter, er fjolser. Der er nemlig ikke noget bagefter. Der er kun en kontinuerlig krig...

"Kina er en af de nationer, som denne krig er rettet mod,

hvilket giver dig en fornemmelse af, hvilke dimensioner det drejer sig om, hvad vi er oppe imod.

“Vi må stoppe denne krig.”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/lar_key.html)

I dag truer krigen hele kloden gennem muligheden for atomkrig med Rusland, Kina eller begge dele!

Men sammenbruddet af det transatlantiske finansielle og intellektuelle system, som driver risikoen for atomkrig i dag, ligesom det driver implosionen af finanssystemet, har også været med til at katalysere skabelsen af et nyt system. Helga Zepp-LaRouche forklarede den 21. marts 2003: “Den eneste gode nyhed i alt dette er, at alternativet til det gamle system, der er ved at bryde sammen, allerede er ved at komme på plads. Den nye alliance mellem ... Rusland, Kina, Indien, Iran og mange andre lande, som forenes via den Eurasiske Landbro, er ved at finde sammen. Og vi ser nu et meget fremskredent stadium af noget, som Lyn forudsagde...”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/helga_key-2.html)

Som det fremgår af en række tidligere og fremtidige diplomatiske succeser – fra Saudi-Arabien og Iran til Syrien og U.A.E., Brasilien og Kina, D.R. Congo og Rusland – er et nyt paradigme ved at sprede sig over hele kloden. Vil “Vesten” tilslutte sig det?

Erklæring fra LaRouches uafhængige kandidat Diane Sare: Kongressen bør gennemføre LaRouches fire love

Den 15. marts 2023 (EIRNS) – Som kandidat til det amerikanske senat fra staten New York opfordrer jeg til et hastemøde i den amerikanske kongres for at håndtere den hastigt fremadskridende sprængning af det transatlantiske finanssystem, som det fremgår af de nylige bankkrak, herunder den New York-baserede Signature Bank.

Som min mentor, den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche, allerede advarede for årtier siden, er systemet fuldstændig bankerot. Der er ingen mulighed for at indfri de derivatforpligtelser på over 2 billiarder dollars, som de finansielle foretagender i London og Wall Street, der er “for store til at gå fallit”, ligger inde med. Systemet må gennemgå en velordnet konkursreorganisering som led i genindførelsen af Glass/Steagall-lovens forordning om adskillelse af kommerciel bankvirksomhed fra investeringsbankvirksomhed. Dette er den første af LaRouches “Fire nye love til at redde USA Nu”, som han udarbejdede i 2014, men som ikke blev gennemført, fordi de fleste amerikanere og deres repræsentanter stadig befandt sig i en vrangforestilling om den amerikanske økonomis tilstand. [https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html] Dette alene vil beskytte det amerikanske folk mod at vågne op en smuk morgen og opdage, at alle deres opsparinger er forsvundet i cyberspace, og at alle elektroniske overførsler er indefrosset.

Den 12. marts meddelte Federal Reserve, FDIC og

finansministeriet, at man ville yde Silicon Valley Bank en fuld redningspakke ud over de lovligt FDIC-forsikrede beløb, hvilket var ulovligt og kun vil forværre det uundgåelige sammenbrud. Afsnit 11 i Federal Deposit Insurance Act har følgende ordlyd: "Det nettobeløb, der tilkommer en indskyder i en forsikret indskudsinstitution, må ikke overstige det maksimale standardbeløb for indskudsforsikring som fastsat i overensstemmelse med afsnit (C), (D), (E) og (F)....". Disse paragraffer angiver 250.000 USD som dette maksimum, med mindre tilføjelser, der kun er mulige som inflationsjusteringer, og for pensionskonti. "Undtagelser for systemiske risici" er ikke fastsat i denne lov.

På samme måde som i den igangværende politik med at holde amerikanske soldater i Syrien uden en krigserklæring fra Kongressen, har Biden-regeringen igen overtrådt hensigten med den amerikanske forfatning ved at øge det amerikanske folks gæld med en destruktiv handling uden kongressens tilladelse.

Konkursreorganisering og gennemførelse af den oprindelige Glass/Steagall-bankadskillelse fra FDR-æraen vil, selv om det er et nødvendigt første skridt, ikke tilvejebringe betingelserne for et økonomisk opsving. Når den voluminøse varme luft er blevet frigjort fra spekulationsboblen, vil det være presserende at erstatte den bankerotte og forfatningsstridige Federal Reserve med en ny nationalbank med beføjelse til at udstede kredit i nødstilfælde for at sikre visse gældsforpligtelser, der er relateret til det amerikanske folks overlevelse, såsom finansiering af pensionsfonde, kommuners offentlige arbejdsafdelinger, herunder vandbehandlingsanlæg, affaldsindsamling, brand- og politiafdelinger, hospitaler og skoler.

Samtidig skal der iværksættes et hasteprogram for at erstatte gamle dæmninger, broer, jernbaner og motorveje, som vil beskæftige millioner af mennesker. Vi bliver nødt til at iværksætte et nødprogram for at uddanne unge mennesker til at udføre det produktive arbejde, som der er et presserende behov

for, og vi vil opdage, at dette ikke kan gøres uden at udbedre vores anstrengte forhold til Kina, der er verdens førende produktive økonomi, og som skal levere mange af de materialer og reservedele, som vi ikke længere selv producerer.

LaRouches fjerde lov opfordrer til et "fusionsdrevet" nødprogram til udvikling af fusionsenergi som en del af den lovlige udvikling af menneskehedens fortsatte opdagelse og beherskelse af nye universelle fysiske principper, der gør det muligt for flere mennesker at leve et mere produktivt liv fra generation til generation. En pålidelig forsyning af effektiv og intensiv energiproduktion er afgørende for at skabe grundlaget for omdannelsen af den amerikanske økonomi og verdensøkonomien.

Som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche foreslog i årtier, kan ingen nation overleve isoleret, så der bør også afholdes en international konference for førende nationer, måske på initiativ af BRICS-Plus, SCO eller Den eurasiske økonomiske Union, men også med deltagelse af USA, for at afskaffe spekulation i valutaer og vende tilbage til faste valutakurser, hvilket vil give mulighed for langfristede kreditter til store projekter for økonomisk udvikling, hvoraf mange allerede er på vej gennem Bælte- og Vej-Initiativet.

I betragtning af den nylige svinagtige opførsel hos det store flertal af vores føderale repræsentanter i spørgsmål om krig og fred samt almen moral, som f.eks. deres beslutning om at genindføre de brutale Cæsar-sanktioner mod Syrien i kølvandet på et forfærdeligt jordskælv, er jeg enig i Zepp-LaRouches vurdering af, at de presserende nødvendige foranstaltninger måske må komme fra udlandet, før den amerikanske regering vil blive tilskyndet til at handle fornuftigt.

Vi har dog for nylig set glimt af muligheder, som f.eks. den tværpolitiske støtte til Rep. Gaetz' (R-FL) H.Con.Res.21, der opfordrer til tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Syrien. Resolutionen mislykkedes, men i stedet for de typiske

421 mod 2 stemte en tværpolitisk gruppe på 103 repræsentanter for initiativet, og Rep. Gaetz erklærede, at han "ikke giver op" med hensyn til sin hensigt om at afslutte de evige krige.

En af grundene til at Kongressen er så dårlig er, at vi, det amerikanske folk, bliver ved med at lade dem slippe af sted og endda genvælge dem, efter at de har vedtaget foranstaltninger, der ødelægger os. Det må høre op!

Ring til dine repræsentanter i dag. Kræv at de omgående handler for at genindføre Glass/Steagall-loven, og standse de ulovlige hyperinflationære redningspakker, der er påbegyndt igen, og som vil være endnu mere ødelæggende, end de var i 2008. Send dem de to dokumenter, der er tilgængelige via nedenstående QR-koder, og kræv at de studerer dem. Ring til dem igen for at være sikker. Vi får ikke en chance til.

"Helga Zepp-LaRouche: Indkaldelse til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system"

<https://schillerinstitute.com/blog/2023/03/14/helga-zepp-larouche-call-for-an-international-emergency-conference-to-reorganize-the-bankrupt-financial-system/>

https://assets.nationbuilder.com/sareforsenate/pages/848/attachments/original/1678907234/20230315-bank_bailout.pdf?1678907234

Et lille skridt for

menneskeheden

Den 1. marts 2023 (EIRNS) – Over 50.000 menneskeliv er allerede gået tabt i de forløbne tre uger som følge af jordskælvene i Tyrkiet og Syrien. Mad, rent drikkevand, medicin, beskyttelse mod elementerne – sådanne forhold udgør den altoverskyggende virkelighed. Alligevel redegjorde talsmand for USA's udenrigsministerium, Ned Price, for en anden virkelighed: "Vi mener, at det til stadighed er vigtigt, at de forskellige lande erindrer, at denne humanitære krise, denne humanitære nødsituation, er opstået længe før jordskælvet tidligere i år. Den humanitære nødsituation, som det syriske folk har stået over for i mere end et årti nu, er i vid udstrækning menneskeskabt ... på grund af Assad-regimets handlinger, den brutalitet, som regimet har påført sit folk." Derfor "er det vigtigt, at Assad-regimets baggrund ikke glemmes, uanset vi også prioriterer denne humanitære indsats".

På trods af at nødhjælpsorganisationer opfordrer USA til at sætte den umiddelbare nødvendighed af at redde menneskeliv i centrum, er Prices bizarre formulering af hans "humanitære nødsituation" ikke præget af en sådan altoverskyggende virkelighed, nemlig det umiddelbare menneskelige behov for at fjerne alle forhindringer. Som det blev udtrykt i en fælles erklæring fra eksperter fra FN's højkommisariat for menneskerettigheder den 10. februar: "Ægte solidaritet med de overlevende efter jordskælvet kræver, at de sanktionsbetingede restriktioner ophæves." I erklæringen forklares det, hvorfor USA's foranstaltninger var helt utilstrækkelige, og der opfordres til øjeblikkelig handling fra det internationale samfund for at fremme en effektiv nødhjælpsindsats og genopretning. "Dette omfatter ophævelse af alle økonomiske og finansielle restriktioner forårsaget af ensidige sanktioner mod Syrien i denne tid med sorg og menneskelig lidelse.... For at sådanne interventioner kan være effektive, er der behov for et gunstigt miljø for internationalt samarbejde og uhindret

levering af humanitær bistand, herunder fødevarer, medicin, medicinsk udstyr og byggematerialer, samt uhindrede finansielle tilførsler til støtte for denne bistand, som alle er begrænset af de nuværende sanktionsordninger mod lande som Syrien...

“Selv under naturkatastrofer, hvor hundredtusindvis af liv er på spil, er det meget foruroligende, at humanitære aktører står over for vedvarende udfordringer på grund af sanktioner, herunder med hensyn til indkøbsprocedurer og bankoverførsler. Det rapporteres, at syrerere i udlandet ikke er i stand til at yde finansiell støtte gennem pengeoverførsler eller andre finansieringsmuligheder. Det er bydende nødvendigt, at det internationale samfund og især de sanktionerende stater omgående griber ind ved at bringe ensidige sanktioner mod Syrien til ophør, et land, der er berøvet kritisk infrastruktur og har et akut behov for genopretning og genopbygning efter den ti år lange krig.” (<https://www.ohchr.org/en/statements/2023/02/genuine-solidarity-earthquake-survivors-calls-lifting-sanction-induced>)

Nyhedsorganisationen “The Intercept” offentliggjorde den 19. februar en artikel, der redegør for det, som Price er endt med at tilslutte sig: Opfordringer til at hjælpe ofre i Syrien støder mod behovet for at “hjælpe” syrererne ved at ødelægge Bashar Assads valgte regering. Sanktioner “beskytter syrererne mod yderligere skade ved at nægte regeringen ressourcer til at opruste og iværksætte en militær kampagne mod de millioner af mennesker, der bor i de af oppositionen kontrollerede områder, der er hårdest ramt af jordskælvet. Regimet har påført landet tusindvis af gange større skader end det seneste jordskælv.” (<https://theintercept.com/2023/02/19/syria-earthquake-us-sanctions/>)

Man kan spørge sig selv, om ens hjerte eller sind lider mest skade af den slags vrøvl. Sammenlign det med en sund diskussion mellem voksne mennesker med et velfungerende hjerte og sind. Frankrigs statsmand Jacques Cheminade, en af gæsterne

på CGTN's forum, som Guan Xin og Helga Zepp-LaRouche var medværter på, fremsatte et ganske enkelt, ligefremt og alt for sjældent formuleret forslag: "Vi ved alle, at der er en epokegørende forandring i gang på hele planeten. Xi Jinping har foreslået et Globalt Sikkerhedsinitiativ og et Globalt Udviklingsinitiativ. Jeg vil gerne tilføje et Globalt Kulturinitiativ for at dele opdagelsesrejsendes kultur, et samarbejde mellem alle kulturer, hvor hver kultur bidrager med det bedste til de andre. Det indebærer ligeledes at udforske de andres kulturer; vi er alle i samme båd. Så lad os også i fællesskab som europæere og kinesere udforske kulturerne i det Globale Syd, fra Indonesien til Brasilien, fra Indien til Mexico eller til Afrika. Det er den ideelle fremgangsmåde til at fremme en gensidig forståelse og tillid til gavn for os alle og til gavn for den anden." (<https://m.youtube.com/watch?v=DDNp8PlrZ8Q>)

Og hvis din nabo skulle tilskynde dig til at synke tilbage i magtesløs kynisme, så forsøg at eksperimentere med at sætte en stopper for det langvarige klovneri i den amerikanske kongres. Det amerikanske kongresmedlem Matt Gaetz (R-FL) har fremsat et særligt beslutningsforslag i Repræsentanternes Hus, som kræver en afstemning, og som i løbet af de næste to uger sætter lovgiverne i stand til definitivt at afslutte USA's militære besættelse af en del af Syrien og bringe alle amerikanske soldater hjem. Det er oprigtigt, det bør gøres, og det opfordrer din folkevalgte til at komme ind i virkeligheden. Der var engang, hvor USA reagerede på en opfordring til at tage et lille skridt for mennesket og betragte det som et stort spring for menneskeheden.

En uge med forandringer

Den 26. februar 2023 (EIRNS) – Den seneste uge har været en uge med forandringer, både i NATO-land og i verdens nye eurasiske magtcentrum. Anti-krigsdemonstrationer i USA og Europa markerede ugens afslutning. LaRouche-bevægelsens indlæg i den amerikanske kongres, spørgsmålet om sanktioner mod Syrien og ødelæggelsen af Nord Stream-rørledningen gav ekstra kraft og retning til kampagnen for et nyt paradigme i verden. Kina fordømte med fornyet skarphed det, som landet betragter som USA's overherredømme, og fremlagde samtidig sin egen vision for et omfattende nyt paradigme – det Globale Sikkerhedsinitiativ – med specifik anvendelighed på den antirussiske konflikt, der udfolder sig på Ukraines nuværende (og tidligere?) territorium.

Hvilken yderligere udvikling er der i vente? Det amerikansk-britiske NATO-apparatet gør alt, hvad de kan, for at forhindre enhver modstand mod deres foretrukne "regelbaserede orden", men de er ved at tabe.

Ved afstemningen i FN's Generalforsamling, hvor man krævede, at Rusland skulle trække sig ud af Ukraine, undlod flere lande, der omfatter halvdelen af menneskeheden, herunder Rusland, Kina, Indien og Pakistan, at stemme hverken for eller imod. Det Globale Syd har gentagne gange gjort det klart, at de ikke vil lade sig trække med ind i en krig mod Rusland.

Og nu, med de millioner af mennesker der har deltaget i demonstrationer i NATO-landene i de seneste uger, er oligarkiet også ved at miste deres egne befolkninger. Hvad skal man gøre? I Tyskland er politikere som Habeck, der går ind for krig, i gang med at kræve undersøgelser af lederne af de demonstrationer der går ind for fred, som om kun forbryderiske motiver kunne få nogen til at støtte en afslutning på krigen. Dette går hånd i hånd med fremme af en politik og love, der angiveligt er rettet mod desinformation,

og som uanset hensigten hos dem der støtter dem, ville have den virkning, at regeringerne kunne erklære, hvad der er sandt, og hvad der er falsk.

Hvis befolkningen i NATO-land kan overvinde krigslysten, er der en chance for en fredelig fremtid med hurtig udvikling og vækst. Udenrigsministrene fra Rusland, Syrien, Tyrkiet og Iran forbereder sig på at mødes. En stor vandkraftdæmning i Pakistan har rundet en vigtig milepæl i sin opførelse. Næsten ti års arbejde med Jing-Jin-Jis udvikling i området omkring Kinas hovedstad Beijing blomstrer i form af forbindelser, økonomisk vækst og renere luft. Vi har så meget at udrette!

Frigør menneskeheden hemmelige våben: LaRouche- bevægelsen!

Den 22. februar 2023 (EIRNS) – Der går en rød tråd gennem en række af begivenheder i denne uge – fra “Rage Against the War Machine”-mødet i Washington, D.C. den 19. februar, til Schiller Instituttets arrangement den 21. februar om det presserende behov for at ophæve sanktionerne mod Syrien (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230221), til FN’s Sikkerhedsråds drøftelse af Nord Stream-eksplosionerne (<https://media.un.org/en/asset/klw/klwbhft76f>), til CGTN’s samtale med en koordinator fra Schiller Instituttet om Nord Stream-bomberne, til den udfordring, som José Vega i onsdags rettede mod Hakeem Jeffries, lederen af mindretalsgruppen i Repræsentanternes Hus i den amerikanske kongres, (<https://twitter.com/JosBtrigga/status/1628551725660442624>),

til Schiller Instituttets arrangement i torsdags om at undersøge afsløringerne om Nord Stream med det formål at stoppe verdenskrigen (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230223), og til de kommende antikrigs- og anti-NATO-arrangementer i den kommende weekend den 25.-26. februar i hele Europa.

LaRouche-bevægelsen skiller sig ud i verden i dag ved sin vedvarende, engagerede indsats – dag ud og dag ind – for at skabe og anvende flanker for at forhindre en global atomkrig og indføre en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på menneskeartens sande, vidunderlige natur.

Hvis der ikke iværksættes de nødvendige initiativer til forandringer, vil aggressionsniveauet simpelthen stige, som det fremgår af sikkerhedskonferencen i München og præsident Bidens rejser til Kiev og Polen, og af Liz Truss' og Boris Johnsons fremstød for at sikre, at kampvogne ruller og jetfly sendes til Ukraine. Disse galninge truer hele verden med en udslettende atomkrig, selv om de tilintetgør Ukraines militær, infrastruktur og befolkning, der lever under hvad der reelt er en NATO-besættelsesstyrke.

Ødelæggelsen af europæisk industri og energisektor, de tocifrede inflationsniveauer, forstyrrelserne i den globale handel, truslen om atomvinter – alt dette er risikoen værd, mener NATO's ledere, for at vinde et episk opgør med verdens største atommagt, tilsyneladende alt sammen på grund af administrationen af nogle få regioner i den østlige del af et land, som de fleste mennesker sandsynligvis ikke kunne have udpeget på et landkort før for et år siden.

Truslen mod det døende transatlantiske finansimperium og alternativet til den sikre død, som dette imperium ville afstedkomme, ses i LaRouche-bevægelsens tredive års arbejde for at organisere en fornyet forståelse af økonomisk forbundethed, et højere udviklingskoncept: Verdenslandbroen.

Afsløringen af sandheden om Nord Stream-rørledningerne kan udgøre en nødudgang fra krigen, en mulighed for at vælge en ny vej. En anden mulighed består i Kinas forestående præsentation af forslaget til opnåelse af fred i Ukraine.

I dag, torsdag, afholder Schiller Instituttet et onlinearrangement fra kl. 13.00 til 15.00 Eastern: "Undersøg Nord Stream-afsløringerne: Stop 3. Atom-Verdenskrig!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230223)

Se begivenheden på Schiller Instituttets websted.

Et gennembrud i amerikansk tankegang: "Houston, vi har en løsning!"

Den 19. februar 2023 (EIRNS) – Denne uge markerer en vending i verdenssituationen, hvor folk i de "fangne transatlantiske nationer" bevæger sig for at afvise den tåbelige march mod atomar ødelæggelse. Har menneskeheden brug for krig? Menneskeheden har hverken brug for eller råd til krig. Krige er blevet sværere at vinde, selv om de er blevet lettere at føre. Nu er krigens umenneskelighed i det større perspektiv blevet den daglige oplevelse af umenneskelighed i det mindre perspektiv i form af masseskyderier, mord og selvmord i USA, herunder nedskydningen af en katolsk biskop i Los Angeles i går.

Det våben vi må anvende er ikke krig eller vold, men sandheden, som kan "jage løgnens ondskab ud sindet". Og vi skal bruge det uafloadeligt. I denne uge har Schiller

Instituttet iværksat en række "eksperimenter med sandheden", en kombination af symposier, publikationer og gadeorganisering, hvorved først tusinder og siden titusinder inddrages i en folkeoplysende masseuddannelse på det højst mulige niveau, under de for nogle måske mest usandsynlige omstændigheder.

Et eksempel: I Washington, D.C., ved afslutningen af søndagens "Rage Against the War Machine"-møde, blev en samtale mellem en arrangør fra Schiller Instituttet og en tilsyneladende mangeårig modstander af LaRouche vendt på hovedet via en diskussion om, hvorfor Gottfried Leibniz, og ikke den tidlige Karl Marx, var kilden til den revolution i videnskaben om fysisk økonomi, som var det rette grundlag for at fremme menneskehedens udvikling. "Modstanderen" havde netop skrevet en bog indeholdende en diskussion om Leibniz og hans Theodicy, som organisatoren, uden at vide det, havde bragt på bane over for ham et øjeblik forinden. "Ingen har nogensinde diskuteret Leibniz i denne økonomiske kontekst med mig før". Ved at fastslå denne uerkendte betydning af Leibniz, som også var den vigtigste filosofiske indflydelse på Den amerikanske Frihedskrig, blev de tilsyneladende "forskelle" med LaRouche, der "går næsten fem årtier tilbage", pludselig omsat til en helt ny sammenhæng.

Denne "coincidentia oppositorum" – "sammenfald af modsætninger", som blev løst på et højere plan – var det optimistiske syn og ønske hos de fleste af deltagerne blandt de over 3.500 mennesker, der deltog i søndagens demonstration. Den nationale, alders- og generationsoverskridende og politisk mangfoldige begivenhed var enestående. Ingen havde deltaget i noget lignende før. Det begejstrede og opløftede flere af talerne ved demonstrationen. Selve arrangementets særlige karakter neutraliserede de skrøbelige forsøg på at forstyrre, gav mange af talernes indhold en følelse af ikke blot lettelse og begejstring, men også af "noget bedre", som forsamlingen både bebudede og repræsenterede. Der er et nyt potentielt

reservoir af god vilje og solidaritet blandt amerikanerne, hvis vi ønsker det, med resten af verden.

Blandt de festlige bannere, som blev fremvist under hele livestreamingen af demonstrationen, var der et banner med et verdenskort. Det proklamerede: "Peace Through Development-Schiller Institute" med illustrationer af World Land-Bridge, North American Water And Power Alliance Project (NAWAPA), Transaqua Project for Africa osv. Et andet banner proklamerede: "Join the Chorus for Peace-Dona Nobis Pacem" med billeder af pave Frans og Brasiliens præsident Lula. Et tredje viste billeder af lederne af BRICS-landene, herunder Vladimir Putin og Xi Jinping, med overskriften: "Helga Zepp-LaRouche siger: For at stoppe 3. verdenskrig må USA tilslutte sig det nye paradigme-Schiller Instituttet." Under livestreamet var det sidste banner særligt fremtrædende i baggrunden bag hver taler, og alle tre bannere blev fremvist under hele forløbet.

"Dona Nobis Pacem", som blev sunget af omkring 30 medlemmer af den 70-personer store Schiller-delegation, gav genlyd, da omkring 700 mennesker marcherede fra Lincoln Memorial til Det Hvide Hus. Dette var overraskende nyttigt til at afværge i hvert fald et delvist organiseret forsøg på at forstyrre. Da andre demonstranter hørte sangen, kommenterede de til de øvrige, herunder medlemmer af Schiller Instituttet: "Det er præcis, hvad vi skal gøre". Skab et glædeligt postyr, ja, men med et optimistisk indhold og i bel canto-form. Så giver det genlyd og udstråler derfor den optimisme, uden hvilken det ikke er tænkeligt, endsige muligt at stoppe krigen.

Selve tanken om at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på ideer fra Nikolaus af Cusa fra det 15. århundrede, bliver grundlaget for en folkelig massebevægelse for social forandring, er så dristig og så indlysende rigtig, at den kan og vil kunne fungere.

NATO's terrorbombning af Nord Stream imod Tyskland og Rusland;

opretholdelsen af dødbringende "Caesar-sanktioner" mod syriske børn og familier, der går så vidt som til at bruge de nylige jordskælv som våben mod dem; den ufølsomme indrømmelse fra flere fejlagtige ledere om, at "vi aldrig har haft til hensigt at forhandle fred med Rusland, selv om vi fortalte både russerne og offentligheden det modsatte"; og den bevidste affolkning af Ukraine ved fortsat britisk/amerikansk støtte til en krig, som de ikke kan vinde, hvilket gør dem til en militær stedfortræder i en total finansiel krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og den nye globale udviklings-, sundheds- og sikkerhedsarkitektur, der er ved at blive omfavnet i Sydamerika, Afrika og Asien i en genopstået "Bandung-ånd" – alt dette afslører, at de nuværende regeringer i alle de transatlantiske nationer, hver og en, er "blevet kontrolleret på vægten og fundet utilstrækkelige". Det råber på det nye lederskab, der dukkede op som en spirende kim ved søndagens Lincoln Memorial-møde.

I denne uge, startende med gårsdagens Washington-møde; tirsdagens (21. februar) Schiller-symposium: "Syriens sanktioner må ophæves!"; torsdagens (23. februar) "Undersøg Nord Stream afsløringerne": Stop Nuclear World War Three!" og lørdagens kulminerende serie af verdensomspændende demonstrationer, herunder måske op til 200 demonstrationer i de næste dage alene i Tyskland, udgør samlet set et forslag til en måde at ændre hele den nuværende banale "aktivistiske politik".

Vi kan sige farvel, hvis vi vælger det, til den mediedrevne "mangel på identitets"-politik, til venstre-højre-stilstand, til FBI's orkestrerede "vold er din ven"-ungdomsstunts. Den tidligere præsidentkandidat Tulsi Gabbards skarpe karakteristik af realiteten af atomkrig og Helga Zepp-LaRouches overraskende præsentation på skærmen i slutningen af atomvåbeneksperten Steve Starrs skarpe videopræsentation viste både situationens alvor samt de omhyggelige foranstaltninger for at komme væk fra ragnarok. "Der kan være noget, der er for

sent”, formandede Martin Luther King Amerika. Måske vil tiden i denne uge begynde at ændre sig, når vi nu skynder os at bevæge det moralske univers i retning af retfærdighed.

Seymour Hersh interviewet af Berliner Zeitung

Den 15. februar 2023 (EIRNS) – Den undersøgende journalist Seymour Hersh blev i går interviewet af det største berlinske dagblad, Berliner Zeitung, som er kendt i hele landet og, vigtigst af alt, læses af den politiske klasse. (<https://www.berliner-zeitung.de/politik-gesellschaft/seymour-hersh-im-interview-joe-biden-sprengte-nord-stream-weil-er-deutschland-nicht-traut-li.317700>)

I interviewet anførte Hersh, at kun seks ud af otte sprængladninger, der blev placeret i juni 2022 under Nord Stream-rørledningerne, detonerede i september, fordi Biden udsatte den særlige operation, og bomberne befandt sig for længe i vandet.

“Det var den historie, jeg ønskede at berette. I slutningen af september 2022 var det meningen, at otte bomber skulle sprænges ud for Bornholm i Østersøen, og seks af dem eksploderede”, sagde han. To af bomberne eksploderede ikke, da de havde tilbragt for lang tid nede i vandet (Et problem, som oberst Ralph Bosshard havde påpeget i sin artikel i EIR: https://larouchepub.com/other/2022/4939-sabotage_of_the_nord_stream_ga.html).

Hersh erklærede endvidere, at hvis han i en debat i Forbundsdagen havde mulighed for at udspørge forbundskansler Olaf Scholz, ville han stille følgende spørgsmål: “Har Joe

Biden oplyst dig om det? Fortalte han dig på det tidspunkt [på deres møde i Det Hvide Hus den 7. februar 2022], hvorfor han var så sikker på, at han kunne sprænge rørledningen i luften? Vi amerikanere havde ikke udarbejdet en plan på det tidspunkt, men vi vidste, at vi havde en mulighed for at gennemføre den”, sagde Hersh med henvisning til Scholz’ møde med Biden i Det Hvide Hus den 7. februar 2022. “Frygten var imidlertid, at bomberne ikke ville fungere, hvis de blev i vandet for længe, hvilket faktisk var tilfældet med to bomber. Så der var bekymring i gruppen om at finde de rette midler, og vi måtte faktisk henvende os til andre efterretningstjenester, hvilket jeg med vilje har undladt at beskrive.

“På et tidspunkt, efter at russerne invaderede, og da operationen var afsluttet, blev sagen tiltagende modbydelig for dem, der stod for opgaven. Det var folk, der arbejdede i toppositioner i efterretningstjenesterne og var veluddannede. De modsatte sig projektet, de fandt det vanvittigt. Kort tid efter angrebet, efter at de havde udført, hvad de var blevet beordret til, var der stor ærgrelse blandt de involverede over operationen og afvisningen af den. Det er en af grundene til, at jeg hørte så meget. Og jeg vil fortælle dig noget andet. De mennesker i Amerika og Europa, der bygger rørledninger, ved hvad der skete. Jeg vil afsløre noget vigtigt for dig. De mennesker, som ejer virksomheder, der bygger rørledninger, kender historien. Jeg fik ikke historien fra dem, men jeg lærte hurtigt, at de har kendskab til den.”

Gjorde de det for at svække Tyskland og sælge dem amerikansk gas?

“Jeg tror ikke, at de har tænkt det grundigt igennem. Jeg ved godt, at det lyder besynderligt. Jeg tror ikke, at udenrigsminister Blinken og visse andre i regeringen er særlig eftertænksomme. Der er helt sikkert folk i det amerikanske erhvervsliv, som bifalder tanken om, at vi bliver mere konkurrencedygtige. Vi sælger flydende naturgas (LNG) med ekstremt høj fortjeneste, vi tjener en masse penge på det.

“Jeg er sikker på, at der var nogle mennesker, der tænkte: Jøsses, det her vil give et langsigtet løft til den amerikanske økonomi. Men i Det Hvide Hus tror jeg, at de altid var besat af genvalg, og de ønskede at vinde krigen, de ønskede at vinde en sejr, de ønskede, at Ukraine på en eller anden måde kunne vinde på magisk vis. Der er muligvis nogle mennesker, der tror, at det måske er bedre for vores økonomi, hvis den tyske økonomi er svag, men det er vanvittigt. Jeg tror, at vi har rodet os ud i noget, der ikke kommer til at fungere, krigen kommer ikke til at ende godt for denne regering...

“Det jeg ved er, at der ikke er nogen måde, hvorpå denne krig kan afsluttes på en måde, som vi ønsker det, og jeg ved ikke, hvad vi foretager os, når vi ser længere ud i fremtiden. Det skræmmer mig, at præsidenten var villig til at begå noget sådant. De mennesker, der gennemførte denne mission, troede, at præsidenten var klar over, hvad han gjorde mod det tyske folk, at han straffede dem for en krig, der ikke gik godt. I det lange løb vil dette ikke kun skade hans omdømme som præsident, det vil også være meget skadeligt politisk set. Det vil være en skam for USA.

Det Hvide Hus var bekymret for, at det måske ville være på den tabende side, at Tyskland og Vesteuropa ikke længere ville levere de våben, vi ønskede, og at den tyske kansler måske ville genstarte rørledningen – det var en væsentlig bekymring i Washington. Jeg ville stille kansler Scholz en masse spørgsmål. Jeg ville spørge ham, hvad han havde lært i februar [i Washington], da han var sammen med præsidenten.”

Da Berliner Zeitung spurgte ind til hans kilde, og om han kontrollerede disse fakta, svarede Hersh, at han ikke kunne afsløre sin kilde, da denne ville ende i fængsel. Han bekræftede, at han tjekkede fakta, som han plejede at gøre på avisen New Yorker.

Dagbladet spurgte derefter: “Skal Tyskland betragte dette som

en krigshandling?”

Hersh svarede: “Jeg ville formulere det mere enkelt. De mennesker, der var involveret i operationen, så, at præsidenten ønskede at fastfryse Tyskland af hensyn til egne kortsigtede politiske mål, og det forfærdede dem. Jeg taler her om amerikanere, som er meget loyale over for USA. I CIA arbejder man, som jeg udtrykte det i min artikel, for magten og ikke for forfatningen.

“CIA’s politiske fordel er, at en præsident, der ikke kan få sine planer igennem Kongressen, kan spadsere sammen med CIA-direktøren i Det Hvide Hus’ rosegård for at planlægge noget hemmeligt, som kan ramme en masse mennesker på den anden side af Atlanten – eller hvor som helst i verden. Det har altid været CIA’s unikke salgsargument – hvilket jeg har mine problemer med. Men selv dette samfund [efterretningsvæsenet] er forfærdet over, at Biden havde besluttet at udsætte Europa for kulde med det formål at støtte en krig, som han ikke vil vinde. Det er for mig at se skændigt.”

Retfærdighed for LaRouche

Den 12. februar 2023 (EIRNS) – På denne 12. februar, fire-årsdagen for Lyndon LaRouches død, viede LaRouche-Organisationen og Schiller Instituttet deres websteder til at levere et “maraton” af hans videoer for at hjælpe seerne med at uddanne såvel deres sind som deres følelser til de alvorlige udfordringer, der ligger forude. (<https://laroucheorganization.com/article/2023/02/12/lyndon-la-rouche-true-principle-power-video-marathon>)

Blot to uger forud for LaRouches død, den 28. januar 2019, havde den internationale LaRouche-bevægelse udsendt en fornyet

opfordring til at rense LaRouches navn, og hans ideer. Denne opfordring mindede læserne om:

“Med LaRouches fængsling blev Amerika og verden berøvet deres mest fremragende statsmand og økonom.

“Fordi LaRouches politik til erstatning af Wall Streets og City of Londons dødbringende plyndringer med en retfærdig ny økonomisk verdensorden med universel, højteknologisk udvikling ikke blev gennemført, forblev hundredvis af millioner af mennesker rundt om i verden i fattigdom, og tocifrede millioner af mennesker omkom uden grund. Det er først med Kinas nylige vedtagelse af politikker, der minder meget om dem som LaRouche foreslog for op til 50 år siden, at folkemordet er bragt til ophør i det mindste på store dele af planeten.

“Fordi LaRouches SDI-politik, som blev vedtaget og foreslået af præsident Ronald Reagan i 1983, blev saboteret og ikke gennemført, balancerer verden i dag på kanten af en atomar konfrontation....

“Fordi LaRouches forslag om samarbejde mellem Øst og Vest efter Berlinmurens fald og Tysklands genforening – som LaRouche på berømt vis forudsagde i oktober 1988 – blev afvist, og LaRouche blev tvunget i fængsel knap tre måneder senere, blev Rusland hærget og Vesten plyndret under Thatcher, Bush og Mitterrand. Og der blev indledt en bølge af permanente krige, som vi stadig oplever i dag.

“Fordi LaRouches foreslåede krig mod narkotika overfor Londons A/S Narkotika, bank-apparatet Dope, Inc., aldrig blev gennemført, forgifter en narkotikaepidemi i dag vores nation og verden.

“Og fordi LaRouches politik til at skabe en ny renæssance for klassisk kultur og videnskab blev fejet til side, stirrer vi nu ind i helvedes afgrund af en ny mørk tidsalder hvor især vores ungdom er ved at blive opslugt....

“Faktisk omhandler LaRouches samlede livsværk og hans omfattende videnskabelige skrifter netop dette centrale spørgsmål: den rolle, som menneskets unikke kreativitet spiller i udformningen af dets egen historie og det fysiske univers omkring det. Læs og studer LaRouche, hvis du ønsker at forstå, hvorfor det Britiske Imperium frygter netop ham...

“Hvilken bedre måde at forsvare USA og hele menneskeheden på end at rense LaRouches navn, sikre at hans politik endelig bliver vedtaget, og anerkende hans ideer for det de er, nemlig gerningerne fra et af historiens største genier, og give ham den plads i historien han fortjener?”

Helga Zepp-LaRouche fremsatte i en kort skriftlig indledning til denne opfordring til at få sin mands navn renset, den centrale pointe som vi mindes om i dag, på denne fjerde årsdag for hans død:

“Der er ingen større kontrast, end den vi ser mellem statsmanden, økonomen, videnskabsmanden og mennesket Lyndon LaRouche og det billede, som det Britiske Imperiums ondsindede håndlangere maler og spreder om ham. ... Om dette omdømme vil blive rettet op, om denne hidtil usete krænkelse af menneskerettighederne og friheden vil blive straffet, og om borgerne i USA og resten af verden vil få uvildig adgang til Lyndon LaRouches idéer: Det er efter min dybe overbevisning det der vil afgøre, om freden i det 21. århundrede kan sikres og opretholdes, og om USA atter kan blive et håbets fyrtårn for hele verden.”

LaRouche viser vejen fra

toppen af bjerget

Den 6. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets konference: “Fornuftets tidsalder eller menneskehedens udslettelse” går nu over i anden fase. Denne vil omfatte forskellige former for internationale aktioner, fra demonstrationer til “Zoom-opkalds-diskussionsmøder”, fra brevskrivning til lobbyvirksomhed. Vigtigst af alt vil det dog omfatte nye, uventede alliancer, “sammenfald af modsætninger”, som vil gøre folk utilpasse, på den måde som Paulus anbefaler: “Lad jer ikke tilpasse jer denne verden, men lad jer forvandle ved at forny jeres sind.”

Pave Frans’ bemærkninger om sin stræben efter fred under sin hjemrejse fra Sydsudan og Schiller Instituttets krav om ophævelse af Cæsar-sanktionerne i kølvandet på jordskælvet i Tyrkiet-Syrien, stammer fra den samme begrebsmæssige kilde, udtrykt i Dr. Martin Luther Kings ord: “Jeg nægter at acceptere den kyniske forestilling, at nation efter nation skal bevæge sig ned ad en militaristisk trappe til et atomart helvede af tilintetgørelse. Jeg tror, at ubevæbnet sandhed og betingelsesløs kærlighed vil få det sidste ord i virkeligheden. Det er derfor, at midlertidig besejret retfærdighed er stærkere end triumferende ondskab.”

Da Lyndon LaRouche skrev sin “How To Lick a Depression in a Single Day” for mere end 51 år siden, som reaktion på at dollaren blev fjernet fra guldstandard den 15. august 1971, reagerede han på noget, som han havde set og lovet at bekæmpe, og som var begyndt mere end ti år tidligere. LaRouche identificerede dette i et interview, som han gav den 18. marts 1991 fra sin fængselscelle i Rochester, Minnesota:

“Det politiske spørgsmål er det samme, som det faktisk har været for mig i 30 år, i særdeleshed i 25 år: USA er, som jeg frygtede for 30 år siden, ved at blive fascistisk. Og det er ikke kun ved at blive fascistisk, men er på vej til at

etablere et fascistisk verdensimperium, som George Bush kalder en ny verdensorden. Det er bare hans betegnelse for det.

“Men jeg husker, hvad jeg skrev tilbage i 1961 til offentliggørelse om dette emne. Og siden dengang – eller, lad os sige, 1971, ti år senere, resultatet af Nixon-krisen i oktober 1969, med sammenbruddet af guldreserve-standarden og indførelsen af det der blev kaldt fase I, og bekendtgørelsen af fase II, som skulle følge. Dette er ren fascisme, økonomisk set på samme måde som Hjalmar Schacht indførte fascismen i Tyskland, eller som Volpi di Misurata, der var Benito Mussolinis protektor og finansminister, indførte fascismen i Italien.

“Det Bush foreslår – ligesom Dukakis faktisk foreslog i 1988 – er fascisme på det indenlandske plan. Og så, på et tilsvarende grundlag, er det de foreslår globalt, som jeg har frygtet lige siden jeg så operationen mod det tidligere Belgisk Congo, mod Lumumba, det samme i vores politik over for udviklingssektoren og andre dele af verden. Det er det, som vi er blevet kaldt konspirationsteoretikere for, for at sige, at der så at sige er et angloamerikansk komplot, der inkluderer Henry Kissingers bagmænd – Kissinger, som selv indrømmer, at han er britisk agent – om at etablere et angloamerikansk verdensimperium, med Sovjetunionen angiveligt som en underordnet partner. Det er alt sammen ved at blive gennemført.

“Se på verden: den er ond og desperat. Se på, hvad der sker med folk i USA. Det er en ond og desperat situation. Folk er frygteligt bange. Færre mennesker rejser sig op for at gøre modstand. Det er en moralsk forpligtelse for alle os, der vil tage kampen op for at gøre modstand, som stadig har modet til at gøre modstand mod denne ondskab, at rejse sig op, altså, hver på vores egen måde. Den mest effektive måde, hvorpå jeg kan gøre modstand i USA, er ved at stille op igen som præsidentkandidat.”

Bemærk, at mordet på Lumumba, som var et emne på de to sidste

konferencer i Schiller Institutet, spillede en central rolle i Lyndon LaRouches personlige forpligtelse til at agere, uanset omkostningerne for ham selv. Det var denne forpligtelse, der drev og inspirerede LaRouches fortsatte gennembrud inden for fysisk økonomi, hvilket førte til hans forslag fra 1990'erne om en Verdenslandbro, et supplement og en højere erklæring om de principper for økonomisk udvikling, der ligger til grund for Bælte- og Vej-Initiativet. På et seminar i 1997 udtalte han:

“Det afgørende for alle disse dele af verden, hvad enten det er Afrika, Sydasien eller Østasien, er at give disse områder af verden ret til udvikling. Retten til udvikling omfatter uddannelse, udvikling af infrastruktur og frem for alt evnen til at konstruere maskinværktøjer, uden hvilken man ikke kan få en kontinuerlig og bæredygtig udvikling.

“Man kan ikke bare begive sig ud i en ufrugtbar ørken og opstille en fabrik og forvente at få en produktiv økonomi. Man må først og fremmest sørge for infrastruktur. Man skal sørge for effektiv transport, vandforsyning, elektricitet osv. Man skal etablere uddannelsessystemer, sundhedssystemer: alle disse infrastrukturelle elementer, som er nødvendige for en vellykket moderne økonomi på det pågældende sted. Det vil sige, at man kan måle infrastrukturens tæthed i form af arbejdsstyrke pr. indbygger, i forhold til kvadratkilometer af det relevante område.

“Denne evne til at overføre og udvikle teknologi afhænger af forholdet mellem antallet af personer, der er produktivt beskæftiget i en industri inden for maskinværktøjssektoren, og det samlede antal beskæftigede personer i økonomien. Det vil sige: forholdet mellem det teknologiske fremskridts hastighed pr. indbygger i maskinværktøjssektoren sammenlignet med det forventede teknologiske fremskridts hastighed pr. indbygger i arbejdsstyrken som helhed.

“Dette er nøglen, den uundværlige nøgle, til økonomisk

fremskridt: Uden den bliver det ikke muligt. Det var således princippet...: at ved at udvikle landruter med effektiv højhastighedstransport i hele Eurasien, og bruge disse ruter, ikke kun til at støtte handel og industri, men også til at støtte en hurtig overførsel af sektoren for design af værktøjsmaskiner til disse lande, og først da ville det være muligt at løfte den største del af verdens befolkning, som er koncentreret i Syd- og Østasien – og også i Afrika – og for det andet at løfte disse dele af verden ud af arven fra det 19. århundredes imperialism og arven fra andenrangs borgerskabet i forhold til verdensanliggender. ”
[https://larouchepub.com/eiw/public/1997/eirv24n44-19971031/eirv24n44-19971031_052-the_usa_china_strategic_partners-lar.pdf]

Vi kan kun stoppe civilisationens selvdestruktion ved at følge denne smalle, “globale” vej. Heldigvis har Lyndon LaRouche altid rådet og praktiseret det at betragte tingene, ligesom Martin Luther King gjorde det, fra bjergtoppen. Helga Zepp-LaRouche skitserer ved hjælp af sine ti principper et samlet koncept for indgriben i det umiddelbare sammentræf af globale kriser, ved hjælp af hvilket menneskeheden kan fortrænge geopolitik, før geopolitikken udsletter menneskeheden.

Erklæring fra Schiller Instituttet om jordskælvene

Den 6. februar 2023 (EIRNS) – Det nylige dobbelte jordskælv i det sydlige Tyrkiet og det nordvestlige Syrien er en forfærdelig katastrofe, som afføder en bølge af følelser og medfølelse fra hele verden. Situationen vil sandsynligvis blive forværret på grund af vejrudsigten med ekstremt lave temperaturer i hele området, hvilket vil resultere i

sammenstyrtning af svækkede bygninger på grund af kulde og frost, for ikke at nævne de umiddelbare konsekvenser for børn, kvinder og mænd, der har mistet alt.

Tiden er altafgørende. Vi bifalder en international reaktion. Faktisk er der flere lande, der allerede har tilbudt deres bistand til de befolkninger, der er ramt af jordskælvene. Når det er sagt, så er det svært at acceptere, at den samme katastrofe har meget forskellige menneskelige konsekvenser på begge sider af grænserne til Tyrkiet og Syrien. På den syriske side rammer denne tragedie en befolkning, der er hårdt ramt af mange års krig og sanktioner, som USA og andre lande har pålagt.

Denne situation konfronterer os som vestlige nationer med vores ansvar for at opretholde de værdier, som vi hævder at være indbegrebet af. Vil vi fortsætte med at håndhæve de foranstaltninger, som vi udmærket ved har ført til ufattelige lidelser, ulykker og uskyldige menneskers død? Eller vil vi omsider træffe beslutningen om at ophæve disse forbryderiske sanktioner? Er det efter så mange års anvendelse ikke klart, at sanktionsvåbnet kun skader befolkningen?

Det er på tide, at de vestlige ledere genopretter et minimum af moralsk integritet ved at benytte denne tragedie som en anledning til definitivt at ophæve alle sanktioner mod Syrien, og fra nu af iværksætte genopbygningen af landet sammen med dem, der er fast besluttet på at bidrage hertil.

Foto: Darcy Lawrey. Pexels CC0

Schiller Instituttets konference, 4. februar kl 16 eller senere. Fornuftens tidsalder eller menneskehedens tilintetgørelse? Nu med opdateret program! Se også 2. panel her.

Panel 2:

Den 17. januar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet offentliggjorde i dag invitationen til en international (online) konference den 4. februar:

The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?

Schiller Instituttets konference

Den 4. februar 2023

To paneler, live kl. 16-19 og kl. 20-23 dansk tid eller senere.

Vi befinder os midt i en epokegørende forandring, men meget forskellig fra den som den tyske kansler Scholz har omtalt. Vi befinder os i slutningen af den koloniale undertrykkelses æra. Landene i det Globale Syd kræver nu deres medfødte ret til udvikling.

Den gamle orden, som hverken overholder regler eller er i orden, forsøger at forhindre en ændring af status quo, som

beskytter milliardærernes rettigheder, men ignorerer de milliarder af mennesker, der lider under armodet.

Der er nu et forsøg på at etablere et Globalt NATO gennem et sammenkoblet netværk af militære traktater, NATO-EU-aftalen, AUKUS (Australien-UK- US-partnerskabet), den britisk-japanske "aftale om gensidig tilgængelighed", som mere og mere ligner en march mod et globalt opgør med Rusland og Kina, hvis fremgang ses som en eksistentiel trussel. Ifølge folk som Evan Ellis, der er USA's War College's førende ekspert i forholdet mellem Latinamerika og Kina, vil der senest i år 2027 opstå en uundgåelig krig mod Kina om Taiwan, og denne krig vil have global karakter. Ellis hævder derfor, at de latinamerikanske lande ikke kan tillades at samarbejde med Kina, fordi de mange infrastrukturprojekter i regionen vil blive udnyttet af Kina i den forventede globale konflikt som "mellemliggende stationeringsbaser" for angreb på USA's forsyning af fødevarer og vigtige mineraler eller måske direkte "mod USA's kerneland".

Det burde stå klart for ethvert fornuftigt menneske at: Den globale krig vil blive en atomkrig, og det vil medføre civilisationens afslutning. Så det er fuldstændig vanvittigt at planlægge en sådan. Og at nægte landene i det Globale Syd adgang til samarbejde med BRI ("Bælte- og Vej-Initiativet"), som for første gang indgyder håb til udviklingssektoren om at overvinde fattigdom og underudvikling, er decideret ondskabsfuldt.

Det er derfor mere presserende end nogensinde før at samle de fredelige kræfter i alle verdens lande, som forstår, at vi er nødt til at skifte til et nyt paradigme i internationale forbindelser. Vi er absolut nødsaget til at overvinde geopolitikken, som førte til to verdenskrige i det 20. århundrede. Vi må gennemføre en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresser for hvert enkelt land på planeten – en lektie, vi burde have lært af den Westfalske Fred – og vi må

indse, at der ikke kan være fred uden udvikling.

Vi må drøfte de principper, som menneskeheden fremtidige orden kan bygges på, så vi kan blive i stand til at forvalte vores samfund. Den fremtidige verdensorden bør garantere liv og kreativt afsæt for alle mennesker på planeten og skal derfor gøre op med sult, fattigdom og underudvikling. Vi er nødt til at udtænke og skabe institutioner, der kan realisere disse mål. Der findes mange nyttige historiske referencepunkter for opbygningen af en ny orden, f.eks. FDR's oprindelige intentioner med Bretton Woods-systemet, der skulle øge levestandarden markant i landene i det Globale Syd, såvel som FN-pagten. Der er forslagene fra Kina om GSI, det Globale Sikkerhedsinitiativ, og GDI, det Globale Udviklingsinitiativ.

Vi er helt klart nået til en korsvej i menneskeheden historie, hvor vi enten udsletter os selv i en global atomkrig, eller også indser vi vores potentiale som den eneste hidtil kendte kreative art i universet og derfor søger en løsning, der overvinder de nuværende konflikter ved at etablere et højere niveau af fornuft. Et godt eksempel på denne tankegang blev skænket verden af Nikolaus af Cusa med hans "Coincidentia Oppositorum", Modsætningernes Sammenfald, som går ud fra en forståelse af, at den Ene har en højere magt end de Mange. Dette er grunden til, at Pave Frans' tilbud om at stille Vatikanets lokaliteter til rådighed for omgående fredsforhandlinger uden forhandsbetingelser mellem Rusland og Ukraine må støttes.

Det er på høje tid, at vi bringer den politiske, økonomiske og sociale orden på jorden i overensstemmelse med universets sande fysiske love, hvilket også vil give anledning til en ubegrænset optimisme med hensyn til den kreative lovmæssighed, der ligger til grund for skabelsen. Hvis vi ændrer vores tankegang på dette område, kan vi forme vores fremtid i en grad, som kun få mennesker i dag har en anelse om. Vi kan snart anvende kernefusionskraft kommercielt og løse energiknapheden; vi kan samarbejde om at gøre Afrika til

fremtidens lovende kontinent; vi kan samarbejde om international rumforskning og -rejser; vi kan forøge levealderen ved at opdage helbredelsesmetoder for mange sygdomme, og vi kan skabe en ny kulturel renaissance for at fejre vores arts kreativitet, for blot at nævne nogle få af de mange vidunderlige ting, som vi vil kunne udrette.

For at drøfte disse forskellige muligheder, der byder sig til på dette brydningspunkt i historien, opfordres du til at deltage i vor forestående konference!

Nedenstående er et foreløbigt program for Schiller Instituttets konference "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?", der finder sted den 4. februar.

Panel 1: How Nuclear World War III Can Be Avoided

Saturday, 10:00 am EST; 4:00 pm CET

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder, The Schiller Institute: "How to Avoid Nuclear War: The Nature of Man"

H. E. Donald Ramotar (Guyana), former President of Guyana: "Russia/Ukraine and its Importance for the Global South"

Amb. Chas Freeman (United States), former Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China: "We Must Change America to Avert War"

Dr. Jur. Wolfgang Bittner (Germany), Jurist, Author: "We Are in War Mode"

Sam Pitroda (U.S./India), Telecom and IT Innovator; "Potential for Peace in a Hyperconnected World"

Diane Sare (United States), candidate for U.S. Senate (New York); **Nick Brana** (United States), National Chairman, People's

Party; **Angela McArdle** (United States), Chairwoman, Libertarian National Committee: “Can Americans Put Aside Their Divisions to Stop Nuclear War?”

Religious Leaders (United States)

Question and Answer Session

Panel 2: The Name of Peace: A New Security and Economic Development Architecture

Saturday, February 4, 2023, 2:00 pm EST; 8:00 pm CET

Moderator: Dennis Small, The Schiller Institute and Executive Intelligence Review (EIR)

Jacques Cheminade (France), President of Solidarité et Progrès party, former Presidential candidate: “LaRouche’s Design for the New Paradigm”

Shakeel Ahmad Ramay (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development: “Sustainable Peace through Inclusive Development: A Case Study of GDI and GSI”

Prof. Liu Haifang (China), Beijing University: “EU-China-Africa Relations and the New Architecture”

Dr. Fred M’membe, (Zambia), President of the Socialist Party of Zambia; former editor, Zambia Post; former Presidential candidate

Elison Karuhanga (Uganda), Attorney; Expert in Energy Law; former State Attorney, Directorate of Civil Litigation, Attorney General’s Chambers.

Prof. Yoro Diallo, (Mali/China), Executive Director, Center for Francophone Studies, Director, African Museum, Institute of African Studies, Zhejiang Normal University, China: “Sino-Africa Cooperation: Building a Community of Peace and Shared Development”

Marcelo Muñoz (Spain), Founder and President Emeritus of Cátedra China think tank, “If Europe Decouples from China, It Will Sink into Poverty”

Julio De Vido (Argentina), former Minister of Planning and Public Investment, former member of Congress: “BRICS-Plus: Bringing the Belt and Road Initiative into the Americas”

Pedro Pinho (Brazil), President, Association of Petrobras Engineers (AEPET): “Brazil Must Back its BRICS Partners to End the Unipolar World Order”

Celeste Sáenz de Miera (Mexico), Secretary General, Mexico Journalists Club

Question and Answer Session

Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204

Foto: Pixabay, CC0

**Nyhedsorientering med Tom
Gillesberg:
Alt Vesten har sagt om
Ukraine er manipulation og
Løgn**

Ny multipolær verdensorden overtager verden

Læg noget beslutsomhed i dit nytårsforsæt

Den 1. januar 2023 (EIRNS) – Sikke en start på 2023!

I dag har Brasilien fået en ny præsident, Lula da Silva, som ved sin indsættelse gjorde det klart, at Brasilien skal alliere sig med Argentina i kampen for økonomisk udvikling og nedbringelse af fattigdommen i Sydamerika. Og han har de seneste dage gjort det klart, at efter at den tidligere præsident Jair Bolsonaro vendte dette ryggen, vil Brasilien nu være en del af en fornyet indsats for koordinering med Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – Brasiliens BRICS-samarbejdspartnere – i bestræbelserne på denne økonomiske udvikling.

I dag overtager Sydafrika lederskabet af BRICS for 2023, og dets udenrigsministeriums chef for offentligt diplomati, Clayton Monyela, understregede deres prioritering af at styrke det økonomiske, politiske, sociale og kulturelle samarbejde mellem de fem. Men dette er ikke det sædvanlige BRICS, da Argentina, Iran og Algeriet har indgivet deres ansøgninger. Saudi-Arabien, de Forenede arabiske Emirater, Egypten, Indonesien, Tyrkiet og Afghanistan har udtrykt interesse for at ansøge, ligesom Nigeria, Kasakhstan, Thailand, Senegal og Nicaragua alle har indledt deres deltagelse i BRICS' dialoger vedrørende udvidelse på ministerplan. I stedet for en lang "alfabetisk" betegnelse, kunne det meget vel være kernen i den

nye økonomiske verdensorden – efter Kinas Bælte & Vej, den blomstrende og succesfulde udvikling af “Amerika”-modellen. Det skal forstås som den virkelige amerikanske model med statslig kredit baseret på videnskabelige, industrielle og landbrugsmæssige projekter.

I dag erhvervede Rusland formandskabet for den Eurasiske økonomiske Union for 2023 – hvis andre medlemmer udgør Armenien, Hviderusland, Kasakhstan og Kirgisistan – og Putin har allerede præciseret deres prioriteter, som TASS rapporterede, idet han opsummerede sine bemærkninger fra 9. december i Bishkek: De vigtigste prioriteter omfatter dannelsen af et fælles gasmarked i EAEU-regi, udviklingen af nord-syd- og vest-østlige transportkorridorer (med vægt på omfattende transportinfrastruktur) og fremme af yderligere udvidelse af aftaler med udenlandske partnere med henblik på fortsat økonomisk udvikling – herunder Kina og andre. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/70058>)

Alligevel tynges indledningen til 2023 af faren for atomkrig. Galskaben med at eksportere den katastrofale geopolitik for “NATO-udvidelse” i Europa og nu til Asien, er en meget reel og nærværende sygdom. I kølvandet på den amerikanske regerings bevidste militære provokationer over for Kina, risikerer den (i bedste fald) halvstabile koreanske halvø at gå i opløsning og bryde ud i et atomart opgør. Truslerne mellem Nord- og Sydkorea bevæger sig nu op på den atomare støjskala. Men man bør ikke begå den fejl at give dem skylden. Hvordan skulle de kunne trække sig tilbage fra afgrunden, når en intellektuelt og moralsk falleret “britisk imperial” politik dominerer USA og i den grad har forgiftet vandene?

Den kvalitet af lederskab, moral og endda genialitet, der er nødvendig for at lede verden ind i og gennem 2023, er sjælden, men en sådan kvalitet kan plejes og udvikles. Et lille eksempel foreligger i dag i en simpel sammenligning af nytårstalerne fra to præsidenter, Ruslands Putin og Ukraines Zelenskij. Regelmæssige sætninger med substans og anvendelsen

af verber i den ene; korte, tankeløse beskrivelser, der trommes op i staccato og ofte uden talesprog i den anden.

Det er tilstrækkeligt at konstatere, at der på trods af den vestlige såkaldte offentlige diskurs' ufattelige, sløvende ordflom stadig er en reel risiko for, at et gennembrud af almen fornuft vinder indpas. Det er på tide, at vi lægger noget beslutsomhed i vores beslutninger.

Helga Zepp-LaRouches nytårshilsen

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds- /udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed”. Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed.” – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA,

citeret i dokumentarfilmen "Citizen Clark"

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglofæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og "den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident", pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som

vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvisse verdenskrig . Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-"mini-topmødet" ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...

Christoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er

sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra

hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent."

Nogle i anglosfæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. "Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde... Dette er overordentlig positivt."

“Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder”, for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefri nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det “cusanske” værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi’s Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig “anti-Kina”, skal man bruge det tredje princip: “Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.”

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: “Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal

gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.”

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: “Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.”

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end

en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – “frygt for nåde og skønhed” – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begravnes med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den ”storslåede skønhed” i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Helga Zepp-LaRouches tale til mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen “Peace Means Respect for the Rights of Others To Develop” (“La paz

significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo”).

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for “ytringsfrihed”. Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som “fortællingen”. For at give et enkelt eksempel har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal “afvise” falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Dette er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk

verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for “civilisationens stjernestund” [Sternstunde der Menschheit], for når Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville “bevæge sig en tomme” mod øst. Der skete i stedet fem NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til døds, og på den måde bekræftede hun det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig

politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-red.] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjolledede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med

Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks: Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Trediveårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred

betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig", bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år, kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil

gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror, at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Instituttet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetetsprincippet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet

og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliterne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues [Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift *Concordantia Catholica*. Der udviklede han for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyran.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig: Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetetsprincippet, for især i krisetider er det kun den suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets

interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7 milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600 millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den kreative art, den eneste kendte kreative art i universet,

indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest fuldgældige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldigt tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej

lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og Schiller Instituttet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have “det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden”. Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om *Coincidentia Oppositorum* – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke “min interesse mod din interesse”, for at vende tilbage til Benito Juárez’ sætning: “Den andens interesse indebærer alle andres interesse”, hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget

nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks. altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion,

at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred. Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskehedens liv til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende, så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskehedens værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]

Den arabiske verden vender sig mod øst! Ugens webcast med Helga Zepp-LaRouche

Fredag den 9. december. Besøget i Saudi-Arabien af Kinas præsident, Xi Jinping, er "en del af en ny strategisk tilpasning", forklarede Helga Zepp-LaRouche i sin webcast i dag. "Araberne vender sig mod øst", og der er indgået aftaler for mere end 30 milliarder dollars. Dette er en del af en ny dynamik, som indebærer en eksplosiv vækst i BRICS-alliancen. Dette udgør ikke en trussel mod Vesten, hævdede hun – Vesten bør "opgive geopolitikken ... og samarbejde" i stedet for at fastholde fortidens fejlslagne politik.

Zepp-LaRouche, som i denne uge blev interviewet af den førende russiske tv-personlighed, Vladimir Solovyov, og som modtog prisen for ytringsfrihed tildelt hende selv og Schiller Institutet af den mexicanske journalistklub, udtalte, at hun er blevet opmuntret af reaktionen på de ti principper for en ny strategisk og finansiel arkitektur, som hun havde foreslået. Et nyt kor af verdensborgere er ved at finde sammen, hvilket er det bedste håb for menneskeheden i lyset af NATO's fortsatte krigsfremstød.

Transskription af teksten på engelsk:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger. Welcome to our weekly webcast with Schiller Institute founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. Today is Friday, Dec. 9, 2022.

And Helga, it's been a busy few days, especially for you: There were two events that occurred in the last couple of days. One was an interview with the preeminent talk show host in Russia Vladimir Solovyov, where he asked you about the 10 fundamental principles that you drafted, and then there was the award bestowed on you and the Schiller Institute by the

Journalists Club of Mexico, the Freedom of Expression Award. Why don't we start with the Solovyov interview? This was really quite important, wasn't it?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Yes, I think it's one of the major talk shows on Russian TV. And I think it's very important that Mr. Solovyov obviously has looked quite in detail at the 10 principles I proposed to have a new international security and development architecture. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>] And he said it was very thought-through, and in general he came across with the idea that there is hope, that a diplomatic solution can be found. So I think it was important that, now, millions of Russians now know about these 10 principles. And since we are also spreading it elsewhere, I'm quite optimistic that, hopefully, we can put it on the international agenda.

SCHLANGER: It's important that at the end he said, "I hope you succeed!" And I think the award from the Journalists Club of Mexico is also something which is part of the spread of these ideas.

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think Mrs. Celeste Sáenz, the chairwoman of the very prestigious Mexican journalists' association, basically in her opening speech mentioned the fact that it's an outrageous scandal that myself and others are on this Ukrainian list. And she said the Schiller Institute's work is extremely important in times when the freedom of speech is not guaranteed. So, I'm very happy about this award, because sometimes, a prophet is not appreciated in his or her own country, but Mexico is one of my favorite countries, anyway, so that's very, very, good.

SCHLANGER: Mine, too, having lived in Texas for years, and done a lot of work in Mexico. It's a very interesting country, and very beautiful.

In terms of the spread of these ideas, I think it's quite important to look at the motion toward the new financial and strategic architecture: This week, Xi Jinping was in Saudi Arabia, for meetings with a number of Arab countries in the Middle East. This is an extension of the Belt and Road Initiative, but also the new diplomacy. What do you make of this?

ZEPP-LAROUCHE: Well, this is really important: Because this has been, in one sense, prepared since Xi Jinping visited the Middle East in January 2016, when he went to Iran, Egypt, and Saudi Arabia. And this time, he's participated in three summits, one with the Saudi government; one with the Arab states, and one with the Gulf Cooperation Council. And China's Foreign Ministry spokeswoman Mao Ning said this is "epochal" historic visit. It puts the Chinese-Arab and Chinese-Saudi relationship on a completely new strategic level. And generally, the press coverage and observers are saying that the Arabs are turning East.

Now, that obviously is very big. Not only in this visit to Saudi Arabia were there economic deals for \$30 billion, concluded 34 contracts. China imports 25% of the Saudi export of crude oil. But I think even more important than that is that Xi Jinping was treated with top honors. Six Saudi fighter jets accompanied his plane, and they colored the sky with the colors of the Chinese flag, that is, red and gold. And that is in total contrast to the rather subdued way how Biden was treated in July when he visited.

And it is very clear that there is a new strategic alignment going on. This involves the whole BRICS dynamic, because there are now many countries that want to join the BRICS-Plus, that is Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Algeria, Turkey, Iran; and Russian Foreign Minister Lavrov said that there are altogether 17 countries that have lined up and applied for full membership in the BRICS. Now, already now, the BRICS has a GDP which is larger than the G7, and if you add all of these

countries, it is very clear that the power center of the world economy, which already has shifted to Asia, will be amplified a lot in the direction of the countries of the BRICS-Plus, plus the countries that work with this organization which is very quickly growing.

So I think this is very important, and in one sense revives the spirit of the ancient Silk Road, because the Chinese-Arab relationship dates back about 2,000 years, and obviously, it will have an impact on the entire dynamic in the Middle East. Also, important, is that Xi Jinping had meetings, I think with 40 leaders from regional countries, including the new Prime Minister of Iraq, Mohammed Shia al-Sudani, and there, also, a strategic partnership was agreed. And the oil-for-technology agreement that had existed before, but was dormant because of all kinds of sabotage and intervening problems, but that means, also, that Iraq is now looking in the direction of cooperation with the Belt and Road Initiative.

I think the Western countries, rather than trying to fight this, which they continue to do with all kinds of racist statements, like coming from Chatham House almost every day, they would do so much better if they would adjust to the new emerging reality, give up the geopolitical confrontationism, and rather start to cooperate! This is a new world economic order which is emerging, and it is based on non-interference in the internal affairs of the other one, it's based on respect for the sovereignty of the other one, non-meddling with the social system, and this is just a much more durable concept for peace in the world than what we have seen with the "right to protect" and humanitarian interventions, especially with the wars against Afghanistan, Iraq, Syria, Yemen, Libya, which only resulted in millions of people dying for nothing, 17 million refugees—I mean, this is the biggest human rights violation which you can imagine. Obviously, it is not being discussed, but I think the West should really draw the conclusion out of the failed policies of the last decades, and

join this new arrangement which is emerging, and which brings hope for many millions of people throughout the entire region.

I'm actually quite optimistic that this is a very, very important game-changer in the entire region and beyond.

SCHLANGER: And it reflects what you wrote in your article on the Spirit of Bandung [https://larouchepub.com/hzl/-2022/4945-the_role_of_the_nonaligned_mov-hzl.html] which is being published in a book, which I should have mentioned at the outset that this is coming out, now. But it also raises the question that you brought up: Why would the West be angry or upset, as though they're being betrayed, by countries that are looking out for their own interests and moving into this new architecture?

Now, in that context, we had the statement from a Trilateral Commission member from Japan, who raised the question of why are you forcing us to choose? This is a completely absurd approach from the West but it's a self-isolation, isn't it?

ZEPP-LAROCHE: Given the fact that the Trilateral Commission is an organization which basically represents the establishment, and then, somebody from Japan saying, don't force us to choose, because if we have to choose, we will choose China over the United States—I think this is also a sign of the times.

SCHLANGER: We have a very interesting story unfolding in Germany, of the attempted coup that the German police supposedly foiled—I think there were 3,000 police and security officials involved in it—what do you know about this, Helga?

ZEPP-LAROCHE: Well, this is, on the one side, a farce, but it has a serious background. The farcical part of it is that this was the biggest raid in the history of the Federal Republic of Germany, since the Second World War: 3,000 police, special intervention units, the SEK, and various other units, they raided altogether 130 apartments; they arrested 25 people.

This was supposedly because they had information that the Reichsbürger, an association of people who basically say the Federal Republic of Germany does not exist, and since we never had a peace treaty and there was never a referendum on a new constitution, they say that the old Kaiser Reich, or the old Weimar Republic, or whatever, still exists, or they want to go back to a monarchy. There may be 20,000 people in Germany who believe this; most of them, and that is also shown by the pictures, are pensioners, gray-haired people. Supposedly they were planning a coup, that they were planning to take over the government.

Now, I think this is a PR stunt if you ever have seen one, because one parliament member from the Linkspartei said that she knew about this two weeks ago, as she also knew that many of the media were informed: Selected mainstream media knew about it; they had time to prepare background articles, which suddenly, the records were published on the day of the raid, so everything was there. The media were along with the deployment of the police, filming everything—it was the big story. So, if these Reichsbürger would have been that dangerous, and with weapons and everything—maybe they have some weapons—but it's so out of proportion; if they would have been so absolutely dangerous then the police should have been very secretive, not warning anybody ahead of time. But obviously, the purpose of it was quite different: The purpose was to discredit these Reichsbürger and all the other demonstrators, which—we should not forget the role of the Bundesamt für Verfassungsschutz national police agency in previous deployments of the NSU and other deployments against the rightwing.

So this is a very dubious thing, and it's like you take something which has a little kernel of reality, and then you blow it up in such a way as to discredit the whole thing. And everybody knows that there are many people taking to the streets because of the sanctions, which they feel is a

blowback against the German economy; many firms are going bankrupt; energy prices are going through the roof; people are afraid of inflation; many people fear that they won't get through the winter because of the exploding energy prices. So there is a total social ferment, and therefore, if you do what looks like such a staged operation beforehand, you discredit those kinds of protests. And then Interior Minister Nancy Faeser said, "We were looking into the abyss of a terrorist threat," with all of these people with their walking canes and rollators! It's just not real.

And I think the former President of Russia Dmitry Medvedev also satirized it, because naturally Russia was blamed again that they have some hand in that. But the White House immediately offered support to Germany because these are people who believe the same QAnon conspiracy narratives, and this is exactly like the January 6 raid on the U.S. Capitol building. Now that is also very questionable, and there are a lot of questions that have arisen as how that was staged.

I think it has a serious background, that it's being staged because there is a social ferment, but we should really keep a clear head about it.

SCHLANGER: And it occurs at a moment when the German government is losing popularity. The new polls that are coming out show that they're dropping fairly quickly, like a rock in water. And at this point you have Chancellor Scholz, and Economy Minister Habeck and Foreign Minister Baerbock taking the point against China. How does that fit into the situation?

ZEPP-LAROCHE: You know, Scholz went to China, and he also keeps saying that he is not for breaking off relations with China, and so forth. So he has a slightly different position, but we have learned from people who are in the business, that Baerbock, whose Foreign Ministry has prepared a China paper, she apparently—I can only say, we have this from a source—she apparently sent out her paper to all the German embassies

internationally, pretending this was already accepted German policy. So, I thought that the Chancellor defines the rules for foreign policy, but one has to see if this so-called “foreign minister” decides what Germany’s policy is, or the Chancellor. In any case, it is completely idiotic: If Germany wants to really commit hara-kiri, then they should continue to alienate China. And I think Xi Jinping’s state visit to Saudi Arabia hopefully wakes some people up, that the momentum is not against China but it is with China. And I hope this is a wakeup call for some people.

SCHLANGER: Also news from Germany was the admission by former Chancellor Angela Merkel that the Minsk Agreement was designed to buy time for Ukraine. That was said by former Ukraine President Petro Poroshenko before, and now it’s coming from Merkel. This tasks the whole situation of the pre-special military operation by Russia in an entirely different light, doesn’t it?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is *really* incredible! Because we always made the point that Germany and France, which were supposed to be the countries enforcing or encouraging the Minsk Agreement [for negotiations between the Ukraine government and the Russian-speaking Donbass region], and we always said they didn’t do anything. But now it turns out— and Merkel said it in two interviews, one with *Der Spiegel* and then again with *Die Zeit*—that there was no intention to go ahead with Minsk 2! That there was an intention to gain time for Ukraine to rearm and become stronger.

I mean, this is incredible—and Russian Foreign Ministry spokeswoman Maria Zakharova correctly said that this means the whole credibility of Germany is completely destroyed, that Merkel has admitted that she did not intend to work for peace, but that the idea was to use lies and manipulation to prepare for war! This is incredible! And I think it should be at rest for good the idea that Putin attacked Ukraine without a reason and out of the blue. Obviously, if Merkel has admitted, as

Poroshenko did, that they were just lying to Russia, misleading Russia in order to arm Ukrainian troops on a NATO standard, it is putting the truth into the whole story, and it shows the lies.

Now, this is dangerous, because Putin obviously knows about that as well, and he said that he now thinks it was a mistake to wait for eight years to react to the attacks on Donbass by Ukrainian armed forces, which killed 14,000 people, and about which Russia complained many times to the OSCE; and the OSCE had never done anything about it. And Putin now says, he thinks it was a mistake and he should have responded to the coup in 2014, militarily, immediately. And also, it has strategic implications when you do that.

So Putin is now also saying that the fact that the United States is putting all these modernized tactical nuclear weapons into Germany basically may force them to rethink the Russian nuclear doctrine which says that Russia will never make a first strike, because they only will use nuclear weapons when the existence of the Russian Federation is at stake. Now, he says, putting these weapons in such close vicinity to the Russian border means that Russia may not have time to go for a second strike—I mean, this is really escalating the spiral toward nuclear war, and it is just totally disgusting.

SCHLANGER: You also have the discussion under way about the Ukrainian strikes on Russian air bases inside Russia. Some people are saying it's a provocation to force Russia to respond, it would lead then to a further escalation. So it does appear as though the whole situation is escalating as you are warning.

Now, there was an event on Dec. 6 by Chatham House on "Russia's War on Everybody" [<https://www.chathamhouse.org/-events/all/members-event/russias-war-everybody>] and what they laid out is their racist view that Russia has an imperial

doctrine that predates Putin, that that is the danger. And this, of course, fits in with the talking points that have come from the British from the beginning. I don't know if you've had a chance to watch the video, but what do you make of this kind of discussion going on now in this context?

ZEPP-LAROUICHE: Well, it just is one more confirmation that it is, again and again, the British who are instigating the escalation. As Boris Johnson, who in April personally flew into Kiev to sabotage the then-existing negotiations to which Zelenskyy had already agreed. And you can actually say that it was to Boris Johnson's credit that 100,000 people have died since—including Ukrainians. So it's just totally disgusting.

I think this double standard, people should really look at that. The former Prime Minister of the Czech Republic Jiří Paroubek, he just came out and said that all the upset about Russia attacking the infrastructure in Ukraine, targetting the electricity supplies, that that is completely phony. And then he quotes the NATO spokesman James Shea from the time of the 1999 NATO bombing of Yugoslavia, who said, yeah, sure, we're bombing the electricity because that's also used by the military and this is completely legitimate to do. So, Paroubek says that after these statements, you cannot apply a double standard, because Russia just learned from NATO what you do in such a situation.

SCHLANGER: Not to mention what was done in Iraq by the United States and NATO.

Now, Helga, this does bring us back to what we started with, which is the importance of the 10 fundamental principles that you laid out, to move to a new strategic and financial architecture. I know there's a lot of discussion that's going on. It has to continue, and in fact, be raised to a higher level, and should be discussed by governments. But what's your sense of where we have to go from here, to bring these ideas into the policies of governments?

ZEPP-LAROCHE: Well, I'm quite encouraged, because a lot of people who have looked at these 10 principles are reacting very well. They say it's a very serious and well thought-through conception, because these 10 principles are not programmatic points: They're principles and I try to look at the situation and say what must be remedied about what prevents peace? I took the Peace of Westphalia as an example, where one of the principles that came out of that was the idea that if you want to have peace, you have to take into account the interest of the other. There can be no lasting peace, if one or two or more parties are neglected. That's a very important principle.

So my 10 principles start off with the idea that you have to have an alliance of perfectly sovereign nations, because otherwise you have no accountability; supranational institutions just don't work. So the principle of sovereignty is the first idea.

Then the idea of overcoming poverty as *the* most important task, because if there are 2 billion people threatened with starvation, that is right now the most urgent task.

Naturally, a world health system.

And then the second part basically goes into the philosophical considerations which have to be the underpinning of such an approach: And I refer to those conceptions in the different cultures which say that there is a higher lawfulness which has to be respect, which in European history was called "natural law"; in India it's called "cosmology," which needs to be applied on the planet; in China, it's called the "Mandate of Heaven."

These are important ideas. I refer in one principle to Cusanus' [Nicholas of Cusa] "Coincidence of Opposites" as a way of thinking: How you can think the One, which has a higher power than the Many—the one humanity which is more important

than the many nations.

And then finally, the 10th principle is that the nature of man is that man is essentially good, and that all evil comes from a lack of development.

Now, I'm just referencing these very briefly, but I think these ideas must be discussed, because we have to come to principles which unite humanity, and not divide it. So I would encourage you, our viewers, to read these principles, and if you want, write something about it. We will introduce, on the Schiller website a page where important articles that are contributed will be published. And then hopefully, we will get other organizations to enter such a dialogue, because we need actually a chorus of world citizens who say, we need a change in the paradigm, because if we are going into nuclear war, there will be nobody left. So that means that everybody has to take responsibility to remedy this present, very dangerous, but also very hopeful situation, and bring it to a better direction. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

SCHLANGER: The responses that I've been getting are people who are saying, initially, well, this is hard to do on a philosophical level. But then if you ask them, "How far has pragmatism and *Realpolitik* gotten us? That's why we're in this crisis." And in fact, you only overcome this kind of crisis by moving to the higher basis for agreement."

Helga, I thank you for joining us today. I think the developments of this last week, including the interviews that you and your associates are doing, the award in Mexico, the developments around China and the Middle East, all point in a hopeful direction. But we still have to engage more people in this process, and the fundamental principles drafted by Helga Zepp-LaRouche will be appended to the webcast today, at the bottom of the description section, so you can read them and

comment on them.

So Helga, thanks for joining us, and we'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week. [hzl/hcs]